

KALT TIL SOLDAT

– VI UTFORSKER
SOLDATPAKTEN

International Headquarters
101 Queen Victoria Street
London EC4V 4EH, United Kingdom

Originalens tittel «Called to be a Soldier – Exploring the Soldier’s Covenant»
ISBN 978-1-912981-20-5

Redaktør: Karen Shakespeare

Norsk oversettelse: «Kalt til soldat – vi utforsker Soldatpakten»
Oversetter: Jostein Nielsen

Trykket versjon ISBN 978-82-93084-30-3
E-bok PDF-versjon ISBN 978-82-93084-31-0

Utgiver: Frelsesarmeens hovedkvarter
Oslo 2021

Boka er godkjent av Kri1stelig Studieforbund.
Grupper og kurs som benytter boka kan søke om statsstøtte til studiearbeid.
Les mer på www.k-stud.no.
Eller ta kontakt på: tf.: 23 08 14 70, e-post: post@k-stud.no

Forord	5
Informasjon om den norske utgaven	7
Vi utforsker Soldatpakten	9
Kapittel 1	13
<i>Jeg har tatt imot Jesus Kristus som min Frelser og Herre...</i>	
Kapittel 2	21
<i>Jeg tror på og vil leve etter sannhetene i Guds ord ...</i>	
Kapittel 3	27
<i>Jeg vil være åpen for Den hellige ånds arbeid og være lydige mot hans ledelse i livet mitt ...</i>	
Kapittel 4	33
<i>Jeg vil jeg innrette livet mitt etter Guds rikes verdier og ikke verdens.</i>	
Kapittel 5	39
<i>Jeg vil vise kristen integritet på alle områder av livet mitt ...</i>	
Kapittel 6	47
<i>Jeg vil holde fast ved kristne idealer i alle mine relasjoner med andre ...</i>	
Kapittel 7	55
<i>Jeg vil verne om ekteskapets og familielivets ukrenkelighet.</i>	
Kapittel 8	61
<i>Jeg vil være en trofast forvalter av min tid og mine evner ...</i>	
Kapittel 9	67
<i>Jeg vil avholde meg fra (...) og alt annet som kan slavebinde kropp og ånd.</i>	
Kapittel 10	73
<i>Jeg vil være trofast mot hensikten Gud hadde med å oppreise Frelsesarmeen</i>	
Kapittel 11	79
<i>Jeg vil, så langt jeg kan, være aktiv engasjert i korpsets liv, arbeid ...</i>	
Kapittel 12	85
<i>Jeg vil være tro mot Frelsesarmeens prinsipper og praksis ...</i>	

KALT TIL SOLDAT

– VI UTFORSKER
SOLDATPAKTEN

FORORD

Det er et privilegium for meg, som General i Frelsesarmeen, å bidra med noen få ord i tilknytning til denne nye utgivelsen av *Kalt til soldat*. Dette er en bok i rett tid, idet den utfordrer oss til personlig engasjement med en aktiv og lydig tro. Vi blir stadig mer oppmerksomme på hvordan det som skjer i verden angår oss alle. Hvordan vi forholder oss til hverandre som individer, samfunn og nasjoner er avgjørende for både samfunn og miljø. Det er min overbevisning at denne boken på en god måte bidrar til å gi et nyttig rammeverk for å tenke over dette emnet og andre tema.

Noen få ord om kallet. Det er en kristen overbevisning at Gud er misjonsoppdragets Gud – et oppdrag som kommer sterkt og klart til uttrykk i Jesu liv, død og oppstandelse. I Jesu ånd fortsetter Gud sitt misjonsoppdrag i vår verden. Imidlertid er Guds hensikt å invitere oss med som partnere i dette oppdraget. Jesus kalte enkeltmennesker til å følge ham, og ved å gjøre det, førte det til bemerkelsesverdige forandringer i deres verden. Selv om dette kallet kommer til oss som enkeltmennesker, er det ikke en privatsak.

Guds kall setter oss inn i et fellesskap med andre som er annerledes og som ønsker å utgjøre en forskjell i verden. For salvasjonister hører dette kallet hjemme i fellesskapet kjent som Frelsesarmeen. Salvasjonister er overbevist om at oppdraget vårt er formet av vår kristne forståelse av frelse. Det er derfor vi er en *Frelses-armé*. Vi er en armé som er innvidd til å formidle Guds helbredende kjærlighet og omfavnende nåde overalt der vi kan, og bidra til at Guds rettferdighet skjer i vår verden. Vi er også kalt til en hellig livsstil, og tar det bibelske kallet og Frelsesarmeens trosartikkel på alvor ved personlig og i fellesskap finne ut hva dette betyr i praksis. Dette er alt sammen uttrykk for hva frelse er. Vi gjør dette med Den hellige ånds utrustning, og vi gjør dette sammen. De som tar imot dette kallet i Frelsesarmeen, velger å bli *soldater, med støtte fra et korps*.

I det 21. århundre, er det enda en gang betimelig for oss å tenke på det kristne livet som en kamp vi er engasjert i. Hver nasjon står overfor onder som må adresseres og utfordringer som må tas tak i. Mens alle kristne kan gjøre dette hver for seg, gir Frelsesarmeens soldatskap oss en tenkemåte og en praksis som gir mulighet til å stå sammen i disse kampene. Når en katastrofe rammer én del av verden, kan vi derfor jobbe sammen som salvasjonister for å hjelpe denne nasjonen. Når enkeltpersoner og familier lider som følge av avhengighet, vil vi jobbe sammen for å gjenopprette håpet. Når spenninger mellom etniske grupper skaper splittelse, vil vi formidle Guds forsonende kjærlighet. Soldatskap i Frelsesarmeen er et forsett om å forplikte seg til kamp i saker som handler om rettferdighet, helbredelse og håp. Soldatskap inviterer oss til å arbeide sammen som én Frelsesarmé.

Våre handlinger som salvasjonister er forankret i viktige overbevisninger. Det vi gjør, påvirkes av det vi tror. Derfor vil *Kalt til soldat* hjelpe oss med å forstå hvordan salvasjonistisk tro former handlingene våre. Den har oppmerksomheten på viktigheten av gudstjenestelivet, for den Gud vi tilber, er den Gud som har frelse som oppdrag. Min bønn er at når du leser denne boka og studerer innholdet, vil du vokse i din overbevisning om at Frelsesarmeens soldatskap er et kall av enorm betydning. Ta med deg spørsmålene dine når du leser. Og ta med deg din åpenhet for den Gud som kaller oss til sin tjeneste, til sitt oppdrag.

General Brian Peddle
International Headquarters
London, UK, februar 2021

KALT TIL SOLDAT

– VI UTFORSKER
SOLDATPAKTEN

INFORMASJON OM DEN NORSKE UTGAVEN

Utfordringen med oversettelse av formelle tekster som skal forstås på samme måte over hele verden, er at den oversatte versjonen må ligge så nær den originale teksten som mulig. Det er med andre ord mindre rom for oversetterens tolkning av teksten enn det for eksempel vil være i en prosatekst eller en oppbyggelsesbok, og det vil prege den språklige kvaliteten på oversettelsen.

Samtidig vil det være ord i originalspråket som ikke har et norsk ord som fanger alle nyansene som finnes i den engelske varianten. Det engelske ordet *commitment* kan stå som et godt eksempel. Det kan bety innvielse, engasjement, forpliktelse, ja, nesten alt som kan sammenfattes i det som handler om å være grepet av et kall, en visjon. *Commitment* er et nøkkelord i denne helt nye versjonen av *Kalt til soldat*.

Du vil kanskje stusse litt over bisetningen *der det er hensiktsmessig og mulig*, som dukker opp flere ganger i boken. For oss som lever i frie demokratiske land med en lang kristen tradisjon, slik vi gjør i Norden, kan det virke som om setningen toner ned oppfordringen til å kjempe for sosial rettferdighet og mot urett. Den er nok primært tenkt for salvasjonister som kan sette både eget og andre kristnes liv i stor fare og utløse både forfølgelse og utestengelse fra landet. Men til og med i våre land kan det være betimelig å tenke på hva som er hensiktsmessig når målet er å fremme Gudsrikets verdier. Måten vi forsvarer dem på må preges av de samme verdiene vi forsvarer.

Boken bygger ikke på tidligere versjoner med samme navn, men er resultat av et grundig forarbeid i Frelsesarmeens internasjonale teologiske råd, hvor Dr. Karen Shakespeare er leder. Hun er også redaktør for boken som i tillegg har vært til høring ved alle territoriale lederkontor i Frelsesarmeen.

De siterte bibelversene i den norske utgaven er hentet fra Det norske bibelselskaps oversettelse fra 2011. Dersom andre oversettelser er brukt, er det angitt i teksten.

Jeg vil rette en takk til Krigsropets redaktør for korrekturlesning og konstruktive tilbakemeldinger i prosessen under arbeidet med denne nyttige og utfordrende boken. Lykke til med spennende lesning, og enda viktigere: Måtte du oppleve masse av Guds velsignelse når du omsetter teori i praksis!

Jostein Nielsen

KALT TIL SOLDAT

– VI UTFORSKER
SOLDATPAKTEN

VI UTFORSKER SOLDATPAKTEN

Innledning

Som salvasjonister tror vi at Jesus kaller enkeltmennesker til å følge ham som disipler hele livet. Når vi blir soldater i Frelsesarmeen, gir vi en helhjertet respons på dette kallet og stadfester bestemmelsen om at vi ønsker å leve i stadig lydighet til Jesus Kristus.

Soldatskap i Frelsesarmeen kan beskrives som et rammeverk for hvordan vår respons til Jesus som frelser og Herre, og hans kall til disippelskap, kan leves ut. Det er et offentlig «vitnesbyrd om et livsforvandlende møte med Kristus som allerede har funnet sted ...»¹ Soldatskap sørger for veiledning, utfordring, grenser og anledninger for personlig vekst. Å bli soldat er et skritt på en reise i tro. Det er en forpliktelse til trofast disippelskap som vil omfatte muligheter for dypere forståelse, veiledning i spørsmål som angår oppførsel og livsstil, og en klar aksept av utfordringen om å bli mer lik Kristus i alle deler av livet.

Soldatskap er også et bevisst svar på Guds kall til å dele evangeliets forvandlende nåde med andre mennesker. Når vi velger å bli soldater forplikter vi oss til aktiv kristen tjeneste i og gjennom Frelsesarmeen, og stadfester vår intensjon om å delta i Guds misjon i, til og for verden. Soldatskap utruker oss for oppdraget og gir oss rammeverket for det.

For at en hær skal være effektiv, trenger den soldater som har forpliktet seg på hensikten og er lojale mot oppdraget. Frelsesarmeens internasjonale erklæring oppsummerer hensikten slik:

1 Jfr. Tillegg 4 'Rapporten fra den internasjonale kommisjonen for åndelig livsutvikling' *Håndbok i troslære*, Frelsesarmeens hovedkvarter, Oslo 2013 s. 327 (heretter forkortet HiT).

«Frelsesarmeen er en internasjonal evangelisk bevegelse og en del av den universelle kristne kirke. Budskapet bygger på Bibelen. Tjenesten er motivert av kjerligheten til Gud. Oppdraget er å forkynne Jesu Kristi evangelium og i hans navn møte menneskelige behov uten diskriminering.»

Å ta imot Guds kall til soldatskap i Frelsesarmeen er et forpliktende «ja» til dette oppdraget. Det er en måte den kristne troen vår kan stadfestes, deles og leves ut på. Frelsessoldatens pakt, også kalt *Krigsartiklene*, beskriver Frelsesarmeens tro og verdier og gir et rammeverk for det å leve som en soldat i Frelsesarmeen. Den er en troserklæring, et løfte om å la Gud stadig forvandle og fornye oss, og en forpliktelse til en livsstil. Den er også et tegn på vår enhet og identitet som én Armé, fordi alle frelssoldater har gått inn i den samme pakten. Når vi svarer på Guds kall til soldatskap, blir vi del av et unikt globalt fellesskap som kjennetegnes av en innvielse – til Kristus, til vår egen vekst i hellighet og til et aktivt engasjement i Frelsesarmeens oppdrag.

Denne boka tar oss gjennom *Soldatpakten*. Hvert kapittel belyser et av intensjonsløftene som utgjør pakten, og beskriver mulighetene og anledningene livet som en frelssoldat gir oss. Pakten er knyttet til salvasjonistisk teologi og praksis og viser hvordan de løftene vi gir til Gud også er «krigsartikler» – en samling forskrifter som rettleder en armés atferd.

Alle som ønsker å bli soldater i Frelsesarmeen, oppfordres til å gå nøye gjennom denne pakten i bønn. Den tro, de verdier og levereregler som den inneholder, er et kall til innvielse til Gud og Guds oppdrag, til hellighet i hjerte og liv, til ekthet og personlig integritet, og til en bestemmelse om å leve på en måte som viser hva det betyr å være en etterfølger av Jesus Kristus. Å bli frelssoldat er et offentlig vitnesbyrd om Guds klare kall og rett på våre liv. Det er ikke et mål i seg selv, men et signal om en ny innvielse til Gud som berører hele livet.

Å leve som en frelssoldat er bare mulig ved å stole på Guds nåde og veiledning når vi gjør vårt for å oppfylle paktens intensjoner i hverdagen. Soldatskap er en mulighet til å være et vitne om Den hellige ånds forvandlende kraft. Det gir en anledning til å vise at den ekte friheten blir virkelig når vi er disiplinerte disipler som er ansvarlige overfor Gud, Frelsesarmeen og hverandre.

Denne boken gir et rammeverk for dem som vurderer soldatskap, og er en viktig ressurs for soldater når de gjennomgår og fornyer sitt engasjement, enten ved spesielle anledninger, som for eksempel en årlig forpliktelsessøndag, i små grupper, eller som en personlig øvelse for å sikre at livet reflekterer og er et eksempel på løftene som er gitt. Spørsmålene på slutten av hvert kapittel er utformet som støtte i denne prosessen. Soldater kan komme til å svare forskjellig på spørsmålene og bli utfordret på en rekke måter på den livsreisen et soldatskap er.

KAPITTEL 01

Jeg har tatt imot
Jesus Kristus som min
Frelser og Herre og vil
at mitt medlemskap i
hans kirke på jord skal
være i Frelsesarmeen.
Ved Guds nåde går jeg
inn i en hellig pakt.

I DETTE KAPITTELET

- Frelsesarmeen – et kort historisk sammendrag.
 - Utformingen av Soldatpakten. Hvordan troen vår omsettes i verdier, holdninger, atferd og valg av livsstil.
 - Betydningen paktens har for en frelssoldat, og en påminnelse om hvor viktig Guds nåde er i livene våre når vi lever i paktens.
-

Frelsesarmeen

I juni 1865 takket metodistpastoren William Booth ja til en åpen invitasjon «for enhver omvendt kristen» til å tale på et friluftsmøte utenfor puben *The Blind Beggar*² i Øst-London i England. Det skulle bli begynnelsen på en rekke hendelser som førte til at William og Catherine Booth etablerte Frelsesarmeen.

Booth ble invitert av en gruppe som kalte seg *Øst-London Spesialtjeneste Komité* til å ta midlertidig ansvar for en teltkampanje. I løpet av en periode på seks uker ble de overbevist om at det måtte opprettes en permanent misjon for Øst-Londons befolkning. Opprinnelig kalt *Den kristne vekkelsesforening*, som i 1867 ble omdøpt til *Øst-London kristne misjon*, i 1869 til *Den kristne misjon* og endelig i 1878 til *Frelsesarmeen*.

Det nye navnet førte til at vi tok i bruk militært språk og skikker. William Booth ble Generalen, og andre ranger kom raskt på plass. Medlemmene ble «soldater» og en militær struktur og form for styring utviklet seg. Uniformer og militære symboler ble introdusert; mottoet «Blod og ild» minner soldater om Jesu død for vår frelse og Den hellig ånds rensende virkning i våre liv. Flagget er rødt som Jesu blod, gult som Den hellige ånds ild og blått som uttrykk for Guds renhet. Kronen er en kombinasjon av flere av disse og andre symboler som taler om frelse, hellighet og evig liv³; og det røde skjoldet med navnet Frelsesarmeen er et vitnesbyrd om hva vi er og vår hensikt med å vitne om den forvandlende kraften i Guds frelse.

I tråd med den militære metaforen er den forventede standarden for medlemskap beskrevet i *Krigsartiklene*, og rammeverket for disiplin og disippelskap kommer til uttrykk i *Ordre og Regler*.

Krigsartiklene ble først brukt mellom 1878 og 1882. Den tidligste versjonen hadde ingen referanse til tros læren, men en utvalgt oppsummering av vår tro ble lagt til etter hvert. På 1950-tallet ble hele tros læren inkludert. Deretter var det bare små justeringer av teksten og tilføyelsen av forbudet mot røyking (1975), inntil en større revisjon ble startet på 1980-tallet. De nåværende *Krigsartiklene*, inkludert *Soldatpakten*, ble vedtatt av *Den internasjonale lederkonferansen* i september 1988.

2 «Den blinde tigger».

3 a. Den runde figuren – solen – representerer lyset og Den hellige ånds ild. b. Korset i sentrum representerer Jesu Kristi kors. c. Bokstaven 'F' står for frelse. d. Sverdene representerer den åndelige kampen. e. Kulene («skuddene») representerer sannhetene i evangeliet. f. Kronen representerer herlighetens krone som Gud vil gi til alle som er trofaste til slutt. g. Mottoet «Blod og ild» – Jesu blod og Den hellige ånds ild.

En internasjonal Armé

Frelsesarmeen ble en internasjonal bevegelse. Da William Booth døde i 1912, var det arbeid i 58 land. Nå finner du Frelsesarmeen i mer enn 130 land, og vi fortsetter å planlegge nye utvidelser.

Frelsesarmeens internasjonalisme er både et åndelig prinsipp og en praktisk organisasjonsform. Det viser at Kristus-troende ikke kan splittes ved rase, sosial klasse, kjønn eller noe annet som kan hindre et enhetlig kristent fellesskap (Galaterbrevet 3:28). Det betyr også at personell og ressurser kan bli sendt dit hvor behovet er mest presserende. Selv om Generalen er øverste myndighet, kan ikke han eller hun fravike Frelsesarmeens vedtatte prinsipper. Liknende begrensninger er det også på den myndighet som Generalen har delegert til andre ledere. Dette gjør Armeens ledersystem både trygt og fleksibelt.

Den universelle Kirken

Frelsesarmeen er en del av den universelle kristne Kirke⁴ *Håndbok i tros lære* slår fast at:

Salvasjonistene er lemmer på Kristi ene legeme. Vi står på samme grunn som den universelle, kristne kirke, og samtidig har vi vår egen, spesielle karakter. Som en av flere uttrykksformer innenfor den kristne kirke, står Frelsesarmeen sammen med andre kristne trossamfunn og forsamlinger i oppdrag og tjeneste. Vi er en del av den ene, universelle Kirke.⁵

Derfor tilhører frelsessoldatene den universelle Kirken og deler mange læresetninger og kjennetegn med andre kristne, men har også noen særegne kjennetegn og praksiser.⁶

Et sakrament kan beskrives som «ytre tegn på en indre åndelig nåde», hvor kristne opplever det guddommelige gjennom hverdagslige elementer. Samtidig som Frelsesarmeen anerkjenner at de tradisjonelle sakramentene er viktige for mange kirkesamfunn, gir vi et tydelig vitnesbyrd om muligheten for å leve et fullverdig kristent liv uten bruk av dåp og nattverd som fysiske ritualer.

4 *Håndbok i tros lære* (HiT), vedlegg 5, *Frelsesarmeen – en del av Kristi kropp*, s. 340.

5 HiT kapittel 12: *En salvasjonistisk forståelse av Kirken*. s 276

6 Dersom du leser engelsk, anbefales *One Army*-serien (<https://www.salvationarmy.org/onearmy>) – den gir en god og grunnleggende undervisning.

Som hans sakramentale folk finner vi at han lever og virker i vårt eget liv og våre egne erfaringer. Vi feirer nærværet, gaven, helbredelsen, forsoningen og gleden, ved at vi knytter vår egen historie til historien om Jesus.

Vi er et sakramentalt fellesskap, fordi vårt liv, virke og vår gudstjenestefeiring har Kristus som midtpunkt, han som er det ene, sanne sakramentet. Vårt fellesskap er sakramentalt, fordi vi lever ved troen på ham, og fordi vi i hverdagen støter på uventet nåde, på hans ufortjente gave, igjen og igjen.⁷

Soldatpakten

Krigsartiklene eller *Soldatpakten* begynner med en stadfestelse av tro og innvielse. Dette oppsummerer rekruttens opplevelse og intensjon:

Jeg har tatt imot Jesus Kristus som min Frelser og Herre og vil at mitt medlemskap i hans kirke på jord skal være i Frelsesarmeen. Ved Guds nåde går jeg inn i en hellig pakt.

Pakten begynner med en erklæring om vår forpliktelse til Frelsesarmeens elleve læresetninger (*Trosartiklene*):

Jeg tror på og vil leve etter sannhetene i Guds ord slik de blir uttrykt i Frelsesarmeens elleve trosartikler:

Vi tror Det gamle og Det nye testamentet i Bibelen er inspirert av Gud, og at bare de gir den guddommelige rettesnoren for kristen tro, lære og liv.

Vi tror det er bare én Gud, som er absolutt fullkommen, som har skapt, opprettholder og styrer alle ting og er det eneste rette formålet for religiøs tilbedelse.

Vi tror det er tre personer i guddommen: Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. De er ett i vesen og like i makt og ære.

Vi tror at i Jesu Kristi person er guddommelig og menneskelig natur forent, så at han er både virkelig og sann Gud og virkelig og sant menneske.

Vi tror de første foreldrene våre ble skapt i en uskyldstilstand, men at de ved ulydigheten sin tapte renheten og lykken. Som en følge av fallet deres, er alle mennesker blitt helt igjennom fordervede syndere og derfor gjenstand for Guds vrede.

7 HiT: *Et sakramentalt folk*, s. 300.

Vi tror Herren Jesus Kristus, ved sin lidelse og død, har tilveiebrakt forsoning for hele verden, så alle som vil kan bli frelst.

Vi tror anger for Gud, tro på vår Herre Jesus Kristus, og gjenfødelse ved Den Hellige Ånd er nødvendig for å bli frelst.

Vi tror vi blir rettferdiggjort av nåde, ved tro på vår Herre Jesus Kristus, og at den som tror, bærer i seg vitnesbyrdet om dette.

Vi tror en stadig må lyde og tro på Kristus for å forbli frelst.

Vi tror alle troende har rett til å bli helliget «helt igjennom», og at «ånd, sjel og kropp» kan bli «bevart uskadet så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer.» (1.Tess. 5:23)

Vi tror på sjelens udødelighet, kroppens oppstandelse, den alminnelige dom ved verdens ende, de rettferdiges evige lykke og de gudløses evige straff.

Den andre delen av *Soldatpakten* beskriver hvordan troen og verdien, og konsekvensen disse får for livsstilvalgene, skal være tydelige i frelsessoldatenes liv. Disse erklæringene er en oppsummering av hvordan vårt forhold til Kristus er grunnleggende for hele livet. Ordene «Derfor vil jeg» uttrykker en sterk intensjon om å være det Gud krever at vi skal være, og å leve på en måte som reflekterer og vitner om vår frelse. Guds kjærlighet til oss gir oss de ressursene vi trenger for stadig, trofast kjærlighet og lydighet.

DERFOR:

- vil jeg være åpen for Den Hellige Ånds arbeid og være lydig mot hans ledelse i livet mitt, så jeg kan vokse i nåde gjennom tilbedelse, bønn, tjeneste og bibellesning.
- vil jeg innrette livet mitt etter Guds rikes verdier og ikke verdens.
- vil jeg vise kristen integritet på alle områder av livet mitt og ikke tillate noe i tanke, ord eller handling som er uverdlig, urent, usant, vanhellig, uærlig eller umoralsk.
- vil jeg holde fast ved kristne idealer i alle mine relasjoner med andre: Min familie, naboer, kolleger og andre salvasjonister, de jeg er ansvarlig overfor, de jeg har ansvar for og samfunnet for øvrig.
- vil jeg verne om ekteskapets og familielivets ukrenkelighet.

- vil jeg være en trofast forvalter av min tid og mine evner, mine penger og eiendeler, kropp, sinn og ånd, fordi jeg vet jeg er ansvarlig overfor Gud.
- vil jeg avholde meg fra alkoholholdig drikke, tobakk, ikke-medisinsk bruk av vanedannende medikamenter, gambling, pornografi, det okkulte og alt annet som kan slavebinde kropp og ånd.
- vil jeg være trofast mot hensikten Gud hadde med å oppreise Frelsesarmeen, dele de gode nyhetene om Jesus Kristus, bestrebe meg på å vinne andre for ham og i hans navn vise omsorg for de trengende og vanskeligstilte.
- vil jeg så langt jeg kan være aktiv og engasjert i korpsets liv, arbeid og utadrettede virksomhet, samt gi en så stor andel av inntekten min som mulig for å støtte Frelsesarmeens oppdrag lokalt og globalt.
- vil jeg være tro mot Frelsesarmeens prinsipper og praksis, lojal mot dens ledere og vise salvasjonist-ånd både i medgang og motgang.

Til slutt avlegger soldaten følgende erklæring:

Jeg ber de som er til stede å være vitner på at jeg går inn i denne pakten og skriver under på den av egen fri vilje. Jeg gjør dette fordi jeg er overbevist om at Kristi kjærlighet, han som døde og nå lever for å frelse meg, krever denne innvielse av livet mitt til hans tjeneste for hele verdens frelse.

Derfor erklærer jeg at det er min faste beslutning, ved Guds hjelp, å være en trofast soldat i Frelsesarmeen.

En hellig pakt

Krigsartiklenes løfter blir beskrevet som en «hellig pakt»⁸. Dette viser at soldatskap i Frelsesarmeen er noe mer enn en innskrivning i «soldatrullen» og noe mer enn en åpen mulighet til å være en del av Frelsesarmeens aktiviteter og tjeneste. Det er en integrert del av vårt forhold til Gud og vårt kall til etterfølgelse som disipler, og da velger vi en livsstil som er i samsvar med det vi tror og den pakten vi inngår.

En pakt er en form for avtale eller bånd som beskriver løfter, privilegier og ansvar mellom to parter. I Bibelen blir pakter mellom Gud og mennesker alltid innledet av Gud, som bestemmer ansvaret og betingelsene, og bekrefter pakten (for eksempel: 1. Mosebok 12:1-3; 2. Mosebok 19:3-6; 2. Samuelsbok 7:12-16). Pakten er et tegn på Guds nåde og velsignelse, et løfte om guddommelig kjærlighet og beskyttelse. Responsen som forventes er at menneskene vil leve i lydighet mot Gud slik det kommer til uttrykk i

8 *One Army: In Calling*, IHQ – www.salvationarmy.org/onearmy/incalling

loven. Det gamle testamentet viser hvor ofte folket slet med å adlyde, og hvordan Gud gjentatte ganger måtte komme dem i møte med nåde og tilbud om en ny start når de mislyktes. Omsider talte profeten Jeremia om en ny pakt som skulle skrives i folks hjerter og sinn (Jeremia 31:31-33). Dette ble oppfylt i Jesu liv, død og oppstandelse. I Det nye testamentet viste Jesus at vår pakt med Gud er rotfestet i et forhold til Gud som ikke opphever loven, men som oppfyller den (Matteus 5:17).

Ved å signere Soldatpakten inngår soldaten en avtale i respons til Guds invitasjon og kall til å leve i en relasjon til ham som preges av lydighet og kjærlighet. Gjennom dette forholdet sørger Gud for ressursene vi trenger for å fortsette i trofast kjærlighet og lydighet. Vi er kalt til å være soldater. En måte å svare på Guds kjærlighet vist i Jesus, er å gi oss selv i kjærlighet til misjon og tjeneste. Løftene i pakten er gitt til Gud. De blir virkeliggjort i tjenesten som soldat i Frelsesarmeen⁹.

Dette kan bare skje dersom vi stoler på Guds nåde, denne vedvarende omsorgen for mennesker som følger oss som kristne gjennom hele livet. Bibelen minner oss om at «av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave» (Efeserne 2:8). Frelse og vekst i hellighet er gaver gitt av nåde. Paulus vitner om hvordan han stolte på Guds nåde i sitt forhold til korinterne:

«Én ting kan vi være stolte av og si med god samvittighet: Vi har her i verden, og ikke minst blant dere, opptrådt med den ærlige oppriktighet som er fra Gud, og ikke vært ledet av menneskelig visdom, men av Guds nåde.» (2. Korinterbrev 1:12).

Å inngå en soldatpakt og holde den, er bare mulig ved Guds nåde i livet vårt. Nåden inspirerer og gir oss styrke til å bli det Gud krever. Erklæringene er løfter som viser vår oppriktige intensjon. Hvis vi bare leser dem som et sett med regler som vi må bruke vår egen viljestyrke for holde, kan vi komme inn i en vond sirkel av fiasko og skyld som kan skade vår forståelse av hvem vi er som Guds barn, våre forhold til andre mennesker og vårt forhold til Gud. Løftene blir gitt til Gud i nærvær av salvasjonister som har gjort det samme. Noen ganger vil vi slite med å etterleve dem fullt ut, og vi kan mislykkes. Når dette skjer, kan vårt eget forhold til Gud, sammen med støtten fra våre medsoldater og våre ledere, hjelpe oss med å finne en vei fremover. Vi kan forvente at de som stiller oss til ansvar, vil gjøre det i en ånd av kjærlighet og nåde, og der det er mulig, vil prøve å ta skritt som gjør det mulig for oss å bli gjenopprettet i vårt forhold til Gud og i vårt engasjement som soldater. Vi stoler alltid på Guds nåde når målet er å leve som gode soldater. Det er denne nåden som gjør det mulig å leve som en glad, eventyrlysten kristen som bærer frukt i rett tid.

9 *One Army: In Covenant*, IHQ – www.salvationarmy.org/onearmy/incovenant

KAPITTEL 02

Jeg tror på
og vil leve etter
sannhetene i
Guds ord slik
de blir uttrykt i
Frelsesarmeens
elleve trosartikler.

I DETTE KAPITTELET

- Viktigheten av å ha en tro som lever.
 - Viktigheten av troslæren som «det de troende enes om», slik den er grunnfestet i Kirkens forståelse av Bibelen.
 - Frelsesarmeens troslæres historiske røtter.
 - Mønsteret for kristen tro slik det kommer til uttrykk i Frelsesarmeens troslære.
-

Salvasjonistisk tro og praksis er rotfestet i Bibelen, personlig opplevelse og arven fra den kristne Kirken. De viktigste aspektene ved Frelsesarmeens tro er nedfelt i de elleve trosartiklene, som også kalles *læresetningene*.

For salvasjonister har tro og handling alltid vært uadskillelige. Troen på Jesus som Herre er ikke bare noe vi aksepterer med intellektet; den forandrer hva vi gjør, hvem vi er og hvem vi blir. Den må bli levdt, og ut fra dette troslivet vokser og utvikler det seg en personlig opplevelse av Gud. Tro leder til oppdagelsen av et nytt liv som er merket av tilhørigheten til Jesus.

Bibelen er sentral i vår forståelse og praktisering av vår kristne tro. Når vi leser den og oppdager at den gir mening for våre egne liv og omgivelser, blir vi Guds folk i vår egen generasjon. Når vi utvikler lesevaner, blir oppslukt av Skriften og reflekterer over den i lys av kristen undervisning, forstår vi mer av hvem Gud er, og oppdager at jo mer vi forstår, dess mer er det å lære.

Bibelen er ikke begrenset til historien om Guds folk. Den har evnen til å lære, utfordre, inspirere og trøste, selv når den blir oversatt til språk og kulturer som er veldig forskjellige fra de opprinnelige skribentenes opplevelser. Den dype åndelige og teologiske viktigheten av Jesu inkarnasjon summeres opp i noen få ord – «*Ordet ble menneske*» (Johannes 1:14)¹⁰; grenseløsheten i Guds nåde kommer til uttrykk i den sterke stadfestelsen – «*Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere*» (Romerbrevet 5:8); og den ultimate standarden for våre liv som kristne kommer vakkert og prosaisk til uttrykk i 1. Korinterbrev 13, som i vers 13 oppsummeres med følgende konklusjon: «*Men størst blant dem er kjærligheten*».

Bibelen er den autoriteten som det kristne livet skal ha som målestokk. Det vi gjør som kristne, kommer fra samspillet mellom hvordan vi forstår troen vår, den personlige relasjonen vi har med Gud, og erfaringen fra livet vi lever i verden. Kirkens oppgave i hver generasjon er å leve på en måte som er lydige mot Bibelens autoritet og trofast mot den kristne arven.

Troslære er historien om hvordan Kirken har tolket troen. Den utforsker og forklarer tro. Den har utviklet seg ved at forkynnere, lærere, teologer og andre kristne, i sin samtid, har reflektert over sin forståelse av forholdet mellom Gud, skapelsen og menneskeheten slik det er åpenbart i Bibelen. Det blir noen ganger beskrevet som «det de troende enes om»¹¹. Bibelen danner grunnlaget for kristen troslære, og på den standarden blir læren bedømt.

10 Grunnteksten sier: «Ordet ble kjøtt» – også Bibelselskapets oversettelse i 1930 brukte «kjød». Andre norske oversettelser som f.eks. Norsk Bibel 1987 og Bibelen – *Guds Ord* 1998 har valgt å beholde grunntekstens ord. Poenget er Gud fikk kjøtt og blod da han åpenbarte seg i Jesus – det er dette som kalles inkarnasjon – fra latin «in carna» som betyr i kjøtt.

11 Direkte oversatt: «de trofastes consensus» – «the consensus of the faithful».

Læresetningene utforsker og definerer en salvasjonistisk forståelse av Gud, menneskeheten og den livsreisen vi gjør som kristne. De er et sammendrag av troen, og gir et grunnlag som hjelper salvasjonister til å tolke og evaluere livets opplevelser slik at vi kan stå trofaste i den sammenhengen vi lever. Soldatpakten viser hvordan forholdet til Gud, slik det er beskrevet i trosartiklene, kan forme vår respons til det som møter oss i hverdagen. Når vårt forhold til Kristus modnes, styrer det våre holdninger, tanker, motivasjon og handlinger. Dersom ikke tro kommer til uttrykk i handling, er det ikke en ekte tro på Kristus.

Trosartiklene

Det personlige forholdet til Kristus som oppsummeres i erklæringen: «Jesus er Herre!» (1. Korinterbrev 12:3), er kjernen i kristendommen. Denne stadfestelsen delte de første troende som en hilsen til hverandre og et vitnesbyrd og en trosbekjennelse. Da den tidlige kirken økte i størrelse, innså de troende viktigheten av å hjelpe hverandre til å vokse i tro. De var ikke bare enkeltindivider som trodde, de var et samfunn som støttet og utfordret hverandre i å finne ut hva det vil si å være en etterfølger av Kristus. Troen er dypt personlig, men den trives best i fellesskap med andre troende.

Gjennom århundrene har Kirken lært å uttrykke en felles trosopplevelse og utvide erklæringen om 'Jesus som Herre' i trosbekjennelser og troserklæringer. Tre trosbekjennelser som stammer fra de første århundrene av kirkehistorien, har blitt kjent som de klassiske trosbekjennelsene. Disse er: *Den apostoliske trosbekjennelse*, *Den nikenske trosbekjennelse* og *Den athanasianske trosbekjennelse*¹². Gjennom århundrene har andre trosbekjennelser og troserklæringer oppstått i grupper av kristne, ofte for å forklare og utlegge læresetningene til en enkelt menighet eller et kirkesamfunn.

Frelsesarmeens trosartikler har en liknende funksjon. De har sine røtter i en Wesleyansk metodistisk tradisjon der ord og innhold likner på trosartiklene til The Methodist New Connexion, slik de framsto i 1838¹³. William Booth ble ordinert som pastor i New Connexion, hvor grunnleggerne hevdet at deres læresetninger var «metodismens lære, slik den ble undervist av Mr. Wesley». Salvasjonistenes vektlegging av gjenfødelse og helliggjørelse, overbevisningen om at evangeliet er for alle mennesker, og insisteringen på at menneskene har fri vilje, har alt sin rot i metodismen, som igjen formet sin teologi fra den læren store deler av kirken hadde samlet seg om gjennom århundrer.

I 1865 tok William Booth i bruk syv trosartikler i Den kristne misjon. Ytterligere tre ble lagt til 1870, og den som nå er nummer ti, kom til i 1876. Hvert tillagt punkt kan spores tilbake til dokumentet fra New Connexion. Disse trosartiklene er plassert som *Tillegg 1* i Frelsesarmeens konstitusjon av 1980.

12 HiT, Tillegg 1, s 306.

13 HiT, Tillegg 2, s 312.

Troslære er en viktig del av Kirkens undervisning. De elleve trosartiklene er et uttrykk for en personlig tro og en felles visjon. De er i samsvar med de klassiske trosbekjennelsene, og de identifiserer salvasjonister som lemmer på Kristi kropp i verden. De blir grundig gjennomgått i *Håndbok i troslære*, men det er også andre nyttige ressurser tilgjengelige¹⁴.

Frelsesarmeens elleve læresetninger blir ofte undervist og diskutert som adskilte troserklæringer. Dette kan være nyttig som et studium av detaljer så lenge det blir sett som en del av helheten. Når de leses sammen, er det mulig å se et mønster og en trosprogresjon. Rotfestet i Bibelens åpenbaring stadfester vi vår forståelse av Gud som en treenighet, at menneskene er adskilt fra Gud på grunn av synd, og at frelse er en mulighet for alle som velger å tro. Hellighet, helliggjørelse, er et privilegium som er mulig for alle troende.

Læresetning 1 erkjenner at Bibelen er inspirert av Gud, og på grunn av denne unike inspirasjonen er den kilden til kristen tro og praksis. Sannhetene som kommer til uttrykk i Bibelen, fortsetter å inspirere til tro i den verden hvor vi lever i dag.

Læresetning 2 handler om Gud som Skaperen, Opprettholderen og Styreren av all ting. I tilbedelsen gir salvasjonistene et helhjertet svar til Gud som er den eneste guddom som er verdig vår troskap.

Læresetning 3 taler om den ene Gud som samtidig er tre – Far, Sønn og Hellig Ånd. Disse tre personene er en treenighet, et evig samfunn av eksistens, forent i et intimt fellesskap med hverandre. «Personene er distinkte, men forent; forskjellig, men ikke atskilt fra hverandre.»¹⁵ Treenigheten er en måte å beskrive Gud som Faren og Skaperen, Sønnen som Forløseren og den vennekjære disippelgjøreren, og Ånden som Helliggjøreren, Rådgiveren og den som styrker oss som Guds folk.

Læresetning 4 setter søkelys på Sønnen som både helt og sant menneske – den Gud som kommer med frelse og forvandling.

Læresetning 5 beskriver hva det betyr å være menneske og viser hvordan det falne menneskets natur, den som fremmedgjør Gud for mennesket, bare kan bli frigjort gjennom Jesus, som er Guds gave til oss, og hans offer på korset (*Læresetning 6*). *Læresetning 6, 7, 8, 9 og 10* tar for seg Bibelens hovedtema – den dynamiske samhandlingen mellom Guds nåde, menneskets respons og Guds handling i våre liv når vi velger å stole på ham. De beskriver frelsesveien (via salutis), kontinuiteten i Guds nåde, og den reisen de er på, de som er kommet til tro på Kristus og som fortsetter å forvandles og helliggjøres. *Læresetning 6, 7 og 8* viser særlig til Jesu offergjerning på

14 www.frelsesarmeen.no/soldat-ressurser

15 HiT, s 74.

KAPITTEL 03

Jeg vil være
åpen for Den hellige
ånds arbeid og være
lydig mot hans ledelse
i livet mitt, så jeg
kan vokse i nåde
gjennom tilbedelse,
bønn, tjeneste og
bibellesning.

I DETTE KAPITTELET

- Hvorfor det er viktig å være åpen og lydig overfor Den hellige ånd.
- Noen av de utfordringer vi møter når vi prøver å lytte til Den hellige ånds stemme.
- Viktigheten av åndelig disiplin for vår vekst som kristne.

Å velge å bli soldat i Frelsesarmeen er en måte å plassere seg under Guds autoritet på og samtidig åpne for Den hellige ånds gjerning i eget liv. Det er også en identifisering med Frelsesarmeen og et valg om å leve i samsvar med dens praksis og prioriteringer.

Dette løftet i Soldatpakten viser den dynamiske naturen i engasjementet vårt. Vårt forhold til Gud gjør en forskjell for hvem vi er og hva vi gjør. Det er ingen automatikk i at det å bli soldat gjør oss til den modne kristne som vi har potensial til å bli, men det bør markere vår intensjon om å vokse til modenhet (Efeserbrevet 4:13). Soldatskap er en prosess, en reise som krever åpenhet for Den hellige ånd og vilje til å vokse som disipler. Når vi er på denne reisen, oppdager vi at vi blir utrustet til å leve på en måte som er verdig det kallet vi har fått (Efeserne 4:1). *Håndbok i troslære* beskriver muligheten for «et nært fellesskap med Gud, et fellesskap preget av åpenhet og lydighet mot ham (Johannes 15: 1-7). Som et resultat av dette forholdet blir vi mer og mer lik Kristus (Romerbrevet 8:29; Efeserbrevet 4:13-15; 2. Peters brev 3:18; 1. Johannes brev 3:1-3), og hans hellighet blir merkbar i måten vi lever på.»¹⁶

Jeg vil være åpen

Frelse kan bare skje gjennom Den hellige ånds virke. Læresetning 7 sier:

«Vi tror anger for Gud, tro på vår Herre Jesus Kristus, og gjennfødelse ved Den Hellige Ånd er nødvendig for å bli frelst».

Imidlertid er Den hellige ånds virke ikke begrenset til frelsesøyeblikket. Det er gjennom vår vedvarende lydige respons til Ånden at troen modnes og utvikles. Forutsetningen er at vi erkjenner vårt behov for vekst, og er villige til å forandres når Den hellige ånd virker i livene våre.

Detaljene på reisen vil være forskjellige for alle, men det vil ofte involvere åndelige øvelser¹⁷, innflytelse fra andre mennesker, refleksjon over eget liv og omstendigheter, samt den kollektive visdommen som fins i fellesskapet med andre salvasjonister. Innflytelsen fra de forskjellige faktorene kan variere i forhold til hvor vi befinner oss i livet, men alle vil ha en viktig innflytelse på vår vekst som kristne. Vekst vil imidlertid ikke skje med mindre de nevnte 'nådemidlene' blir ledsaget av at vi er åpne og lydhøre overfor Den hellige ånd.

Jeg vil være lydig

Vilje til lydighet er grunnleggende i vårt gudsforhold. Bibelen forteller historien om at Gud forutsetter menneskelig lydighet for at folket skal ha framgang, og om hvordan

16 HiT s. 223.

17 Eller 'åndelige disipliner', som bibellesning, bønn osv.

folket gjentatte ganger lar være å adlyde og forsøker å bestemme sin egen skjebne. Hver gang fant Gud en løsning for å gjenopprette det ødelagte forholdet inntil de feilet igjen. Helt fra skapelsesberetningen ser vi hvordan mønsteret med lydighet, feiling og gjenoppsettelse gjentar seg gjennom Israels historie. Den blir fortalt på forskjellige måter – gjennom formidlingen av loven (5. Mosebok kapittel 5), historiene fra Dommertiden (Dommernes bok 2:10-19), kongedømmets historie (1. Kongebok 2:2-3; 11:33.38), profetenes budskap (Jeremia 31:1-33) og Salmenes poesi (Salme 119).

På et utvalgt punkt i menneskets historie handlet Gud på en ny og annerledes måte gjennom Jesus. Fra dette punktet var menneskelig lydighet ikke lenger forankret i loven, men snarere i den relasjonen til Gud som ble muliggjort gjennom Kristi død og oppstandelse (Romerbrevet 5:8). Denne lydigheten er når vi av egen fri vilje responderer på Guds kjærlighet. Paulus beskrev dette som et *«levende offer»* som er karakteristisk for åndelig gudstjeneste (Romerbrevet 11:30-32; 12:1-2). Vår lydighet er et svar på Guds tilbud til oss. Men til tider gjør det naturlige menneskets vesen opprør fordi det har en tendens til å tolke kallet til lydighet som et urimelig krav om kontroll og en demonstrasjon av makt. Det er først når vi tar utgangspunkt i vårt forhold til Gud at vi blir i stand til å se at ønsket om lydighet er et tegn på Guds kjærlighet til oss. Når dette skjer, velger vi fritt å adlyde i vissheten om at det vil føre til det som er best for oss.

Til tross for denne kunnskapen, er det ikke alltid lett å være lydige mot Den hellige ånds ledelse. En rekke faktorer bidrar til dette.

Noen ganger kan det være vanskelig å avgjøre hva som er Den hellige ånds stemme. Ånden kommuniserer på mange måter, og derfor er det mulig enten å gå glipp av eller å mistolke budskapet. Det kan komme på et mangfold av måter, som for eksempel gjennom tilbedelse, bønn, bibellesning, samtaler med andre mennesker, musikk eller kunst, alenetid eller stillhet.

På samme måte er det noen ganger vanskelig å begripe budskapets innhold, eller å være sikker på at det faktisk er Den hellige ånd som er kilden. Det er mulig for alle kristne å tolke egne ønsker, håp og planer som Åndens stemme, eller å ignorere Åndens ledelse når den ikke gjenspeiler det som er våre egne drømmer eller meninger.

Det er flere måter vi kan prøve vår lydighet og lydighet på. Vi kan for eksemplet sjekke om det vi mener er lydighet mot Ånden, ved å stille følgende spørsmål:

- er det i samsvar med kjernebudskapet i Bibelen?
- blir det bekreftet av andre troende?
- gir det en følelse av fred, glede og at dette er 'rett'?
- tilsier forholdene at det er hensiktsmessig og betimelig?

Men ingen av disse er en garanti for at budskapet er ekte. Lydighet mot Ånden er alltid et spørsmål om tillit og tro.

Å være lydige mot Den hellige ånd kan noen ganger føre til en følelse av ubehag og spenning som igjen fører til ny visdom og innsikt på et personlig nivå, men også innenfor menigheten. Når Ånden arbeider profetisk gjennom et menneske, kan det føre til uro i status quo og utfordre andres legitime autoritet. I slike situasjoner er det spesielt viktig at vi sjekker om vår dømmekraft er i samsvar Bibelens kjernebudskap og Kirkens tradisjon, og oppfordrer modne, vise kristne til å holde oss ansvarlige mens vi søker en vei fremover. Det ligger en fare i en å følge en uprøvd 'visjon' eller å kjøre vår personlige agenda, men det kan også være farlig å unnlate å lytte nøye til Ånden og dermed svare med mindre enn full lydighet. Til slutt hviler Kirkens fremtid, inkludert Frelsesarmeens, på enkeltpersoner og fellesskap som lytter til, og er lydige mot, Guds Ånd.

Vokse i nåde

Enhver soldat bør la Den hellige ånds innflytelse prege alle deler av livet – våre holdninger og tanker, vår motivasjon, oppførsel, tale og samhandling med andre mennesker blir alle preget av Ånden. Denne «stadige pleie av det indre liv er nødvendig for vårt trosliv og for å kunne stå i en åndelig kamp».¹⁸ Da Paulus skrev til Timoteus, ga han en vennlig påminnelse: «Øv deg heller i gudsfrykt, for gudsfrykt er nyttig til alt. Til den er det knyttet et løfte både for dette livet og for det som kommer» (1 Timoteus 4:7-8).

Tilbedelsen, bønner, tjenesten og Bibelen danner grunnlaget for vekst og en stadig dypere åndelig opplevelse gjennom både de individuelle møtene med Gud og opplevelser delt med andre. De er en påminnelse om at det kristne livet er en pågående opplevelse og et partnerskap med Gud. Veksten kommer som en gave fra Gud gjennom lydhørhet og lydighet mot Den Hellige Ånd. Samtidig må vi investere i gudsforholdet og passe på at vi er åpne for ny innsikt og vekst.

I tilbedelsen opphører vi Gud og gir ham den ære han har rett på. Det er en åndelig innstilling som kan skje når og hvor som helst, enten vi er alene eller sammen med andre mennesker. I Johannes 4:21-24 snakker Jesus om behovet for å tilbe Gud i ånd og i sannhet. Tilbedelsen defineres ikke bare ved måten den skjer på, men av hvem vi er og innstillingen vi har når vi gir Gud ære.

Bønn kan beskrives som en samtale med Gud. Der kan vi uttrykke våre tanker og følelser for ham. Enda viktigere er det å lytte og prøve å forstå Guds intensjon og vilje for livet vårt under alle omstendigheter. Det kan føre til en ny dybde av åndelig opplevelse, en endret atferd idet vi gjenkjenner holdninger i oss selv som ikke er forenelige med å være lik Jesus, og en innsikt som fører til ny handling, enten i eget liv eller på vegne av andre. Bønn er en prosess med livslang læring ettersom vårt forhold

18 HiT s. 336

til Gud blir dypere. Det er finnes mange måter vi kan etablere et personlig tilpasset bønnemønster på. Bøker, bønneplaner og nettstedet kan være nyttige, så vel som det å be sammen med andre kristne.

For alle salvasjonister har tjenesten sitt utspring i tilbedelsen, og den blir derfor et uttrykk for vår kjærlighet til Gud. Tjenesten utgjør et viktig aspekt av vår åndelige vekst og utvikling. Vår frelse må være en personlig opplevelse; vi er ikke kristne fordi vi er født i en kristen familie, eller er oppdratt i et kristent miljø. Tro er imidlertid ikke en privat opplevelse; vi er kristne sammen *med* andre mennesker, og *for* andre mennesker. Vår tjeneste vil omfatte å «forkynne Jesu Kristi evangelium og i hans navn møte menneskelige behov uten diskriminering.»¹⁹ Dette kan omfatte å vise gjestfrihet overfor dem som har falt utenfor i samfunnet, og samtidig, når det er hensiktsmessig og mulig, utfordre sosial urettferdighet som bidrar til utenforskap og skader enkeltmennesker. Vår tjeneste må alltid skje, og ses som, en lydighet mot Den hellige ånds ledelse.

Å lese og studere Bibelen med den hensikt at den skal tale inn i våre liv, bidrar til å sikre at vi fortsetter å *leve etter sannhetene i Guds ord*, slik vi lover i Soldatpakten. Bibelens budskap er grunnvullen for salvasjonistisk tro og praksis. Det er ikke bare en historisk oversikt, men er Guds levende ord, som blir beskrevet som «*innblåst av Gud og nyttig til opplæring, tilrettevisning, veiledning og oppdragelse i rettferd, så det mennesket som tilhører Gud, kan være fullt utrustet til all god gjerning.*» (2. Timoteusbrev 3:16-17). Det er mange ressurser som kan hjelpe oss i bibelstudiet og utfordre oss til å leve på en måte som er i samsvar med budskapet.²⁰

Det er en rekke andre åndelige øvelser som kan være nyttige for å utvikle en grunnleggende lydhørhet for Den hellige ånd. Dette er vaner som vi tilegner oss, som gir oss åndelig næring og gjør oss i stand til å vokse og modnes som kristne. Slike personlige øvelser inkluderer også alenetid med Gud, stillhet, enkel livsstil, faste, selvfordypelse og studier.

Andre åndelige øvelser skjer i fellesskap med andre. Disse åpner opp for gjensidig oppmuntring og støtte, og gir muligheten til å vokse og blomstre mens vi vandrer sammen med andre mennesker. Åndelige øvelser som skjer i fellesskap inkluderer gudstjenestefeiring, små grupper, åndelig vennskap, tjeneste og gjestfrihet. Når vi vandrer sammen med andre kristne, kan vi oppmuntre hverandre og om nødvendig holde hverandre ansvarlige for valgene vi tar og livsstilen vi fører. Ikke alle åndelige øvelser vil være mulige eller passe for alle, men hver av dem kan bidra til et liv som er preget av lydhørhet og lydighet mot Ånden.

19 Se kapittel 10

20 For eksempel Bibelleseplanen, Bibelkommentarer, gode nettsteder osv.

KAPITTEL 04

Jeg vil jeg
innrette livet
mitt etter Guds
rikes verdier
og ikke verdens.

I DETTE KAPITTELET

- Soldatskapet kan ikke fullføres utelukkende i et personlig og privat forhold til Gud. Det er en måte å leve og være til stede i samfunnet på, som er et vitnesbyrd om det livet vi har i Kristus.
 - Guds rike refererer til at det er Gud som styrer og regjerer. Det er her både nå og ikke ennå.
 - Det kan være spenning mellom Guds rikes verdier og verdiene i vår egen kultur. Vi skal utfordre de verdiene i samfunnet som ikke fremmer liv og håp.
 - Som kristne blir vi sendt inn til vår egen kultur som hørere og bærere av det gode budskap om Guds rike. Jesus viser oss hvordan.
-

Soldatskapet kan ikke fullføres utelukkende i et personlig og privat forhold til Gud. Det er en måte å leve og være til stede i samfunnet på som er et vitnesbyrd om det livet vi har i Kristus. Lydhørhet og lydighet overfor Den hellige ånd forutsetter at vi lever tydelig, og at vi gjør Guds rikes verdier til vår livsstandard.

Denne intensjonserklæringen erkjenner muligheten for at det kan være spenning mellom verdiene i vår egen kultur og kontekst, her beskrevet som *verdens verdier*, og *Gudsrikets verdier*. Dette betyr ikke at vi kan gjøre en forenklet sammenligning og automatisk avvise de verdiene vi ser i vår kultur som «vanhellige» eller onde. Det finnes mulighet for noe godt i alle kulturer. Men det er viktig at vi er våkne og gjør samspillet med kulturen til gjenstand for bønn, og at vi bekrefter det som er bra og påpeker det som ikke er i samsvar med Gudsrikets verdier. Gud er virksom i verden. Når vi forplikter oss til å gjøre hans verdier til våre egne, samarbeider vi med Gud om hans rikes komme.

Det har alltid vært en oppgave for Guds folk å utfordre de sidene ved samfunnet som er usunne, utnyttende eller undertrykkende (2. Mosebok 16:3; 4. Mosebok 11:4-6), og erstatte disse med en praksis som bringer liv og håp, og som viser at det er Gud som rår. Dette gjelder fortsatt, både for Frelsesarmeen som et kristent samfunn av troende og for den enkelte soldat som utfordrer urettferdighet i sin egen sammenheng.

Derfor må vi begynne med å definere hva vi mener med Gudsrikets verdier. Dette er vide begrep som kan spores i Bibelen og som blir synliggjort i handling gjennom Jesu liv og tjeneste.

Guds rike

Guds rike, som i Matteusevangeliet blir kalt «Himmelriket», står sentralt i Jesu undervisning i Det nye testamentet. Den er hentet fra Det gamle testamentets forståelse som anerkjenner Gud som det jødiske folks sanne konge, og viser til hvordan Guds ledelse kommer til syne i Gudsfolkets liv, så vel som at Guds rike vil bli etablert ved historiens avslutning. Salmisten beskriver Guds styre slik:

«Rettferd og rett er din trones grunnvoll, miskunn og sannhet kommer fram for deg.» (Salme 89:15) Disse verdiene skal gjenspeiles i livene både til enkeltmennesker og samfunn som har overgitt livene sine til Gud. Derfor er Guds rikes verdier en hjertesak for salvasjonister.

Jesus lærte at Guds rike allerede er kommet (Lukas 17:21), men også at det vil komme (Matteus 6:10). Spenningen mellom *nå* og *ikke ennå* peker på virkeligheten av at det vi opplever av Gudsriket i dette livet fortsatt er ufullkomment, men det er tegn på at det en dag vil bli fullført. Det som gjelder nå, at Guds folk skal være «jordens salt» og «verdens lys» (Matteus 5:13-14), varsler om noe nytt og annerledes: Gudsrikets «rettferdighet, fred og glede» (Romerne 14:17).

Guds rikes verdier

Da Jesus kom til synagogen i Nasaret, leste han fra Jesajas bok om en tid med gode nyheter for de fattige, frihet for fanger, syn for de blinde og frigjøring for de undertrykte (Lukas 4:18-19, Jesaja 61:1-2). Han sa også at gjennom ham hadde tiden for Guds rike begynt. Gjennom mirakler, historier og samtaler inviterte han folk til å bli en del av Guds rike. Han oppfordret dem til å leve etter Gudsrikets verdier og la disse verdienes innflytelse vokse i dem og i verden, inntil det tidspunktet kommer når Guds hensikter endelig er fullført. Når vi velger å bli Jesu disipler, velger vi å gjøre Gudsrikets verdier til våre egne. Derfor trenger vi å oppdage kjernen i disse verdiene i lys av hans oppdrag, prioriteringer og hensikt.

Håp

Budskapet Jesus leste fra Jesaja ga løfte om håp, spesielt for mennesker som lever under omstendigheter som innebærer at de befinner seg på samfunnets utkant, utenfor sosiale nettverk og er ekskludert fra å delta i det religiøse liv. Bibelen legger særlig vekt på Guds folks personlige og felles ansvar for å vise omsorg for dem som befinner seg i utkanten av samfunnet. En slik omsorg er et uttrykk for Guds kjærlighet og identifisering med «disse mine minste søsken» (5. Mosebok 15:7-8; Matteus 25: 31-45). Versene som Jesus siterer, handler om mer enn barmhjertighetshandlinger. De viser til en tid da de som er i utkanten av samfunnet eller er ekskludert fra det, vil oppleve frihet fra det som undertrykker dem, og vil ta sin plass som borgere av Guds rike.

Guds rike kjennetegnes av at det står som en motsats til mye som regnes som normal standard (Lukas 1:51-53). Den rikdom og velsignelse som vurderes som samfunnets standard er ingen garanti for borgerskap i Guds rike, de kan faktisk bli en barriere, noe den rike mannen som snakket med Jesus ble smertelig klar over (Markus 10:17-31). Storhet og autoritet er først og fremst åndelige kvaliteter. De er preget av tjeneste snarere enn institusjonell eller posisjonell makt (Matteus 20:26-28). Dette betyr ikke at de rike eller mektige utelukkes fra Guds rike, men at deres rikdom og innflytelse må være under Guds autoritet, og at deres relasjoner formes av verdiene i troen de eier heller enn de verdier som ofte preger samfunnet og kulturen.

Når vi gjør Guds rikes verdier til standard for våre liv, forplikter vi oss til å:

- jobbe fram mot oppfyllelsen av dette håpet;
- leve på måter som viser at Guds rike er en virkelighet; og, når det er hensiktsmessig og mulig,
- utfordre beslutninger og praksiser som opprettholder sosial urettferdighet i vår kultur.

Helbredelse og forvandling

Jesu ord gir løfte om forandring av livssituasjonen – gode nyheter, frihet, syn, frigjøring. Guds rike handler om helbredelse, helhet og forvandling. I dette riket vil sykdom, forfall og undertrykkelse erstattes av helse, vitalitet og ekte frihet, fordi et av Guds rikes kjennetegn er en tilbakevending til *shalom*, den fred, helhet og fullstendighet som finnes i forholdet til Gud. I Jesu tjeneste ser vi fysisk helbredelse og åndelig fornyelse, slik at mennesker blir det de har potensial til å være, og blir satt fri fra de tingene som begrenser dem. Når vi søker denne forvandlingen for oss selv og andre mennesker, selv om det bare kan bli en ufullstendig forvandling i dette livet, lever vi i samsvar med verdiene i Guds rike.

Rettferdighet

Guds rikes forvandlende kraft påvirker enkeltpersoner, grupper, samfunnet og hele skaperverket. Rettferdigheten som er grunnleggende for Guds styre, må være en grunnleggende verdi for oss. Frelsesarmeens historie skildrer hvordan vi som en bevegelse, til tider har bidratt med kampanjer for rettferdighet som en respons til et behov for samfunnsendring, for eksempel i:

- Storbritannia med kriminallovreformen i 1885, og kampanjen for helse og rettigheter for fyrstikkfabrikkarbeidere i 1891.
- Japan med nye lover om behandling av prostituerte i 1900.
- India med reformarbeid blant de «kriminelle stammene» og
- Fransk Guyana gjennom stengning av straffekolonien «Djeveløya» i 1945.

I det 21. århundre kjemper mange av Frelsesarmeens territorier mot menneskehandel, ofte med praktisk hjelp der det er nødvendig, og *Frelsesarmeens internasjonale kommisjon for sosial rettferdighet*²¹.

Det vil ikke være mulig for alle soldater å ta til orde for dem som lider urett på nasjonalt eller globalt nivå, og i noen sammenheng vil det sosiale og politiske klimaet i territoriet legge begrensninger på hvordan Frelsesarmeen kan reagere. Imidlertid kan enhver soldat, så langt deres individuelle omstendigheter tillater det, forsøke å fremme rettferdighet i sitt personlige liv og i sitt forhold til andre mennesker.

Hver gang vi inkluderer de ekskluderte eller blir talsmenn for de undertrykte, kjemper vi for rettferdighet. Når vi konfronterer dem som sitter med makten om urettferdige avgjørelser eller utfordrer skadelig kulturell praksis; når vi kjemper for rettferdighet for

21 <https://www.salvationarmy.org/isjc>

de som ikke kan kjempe for seg selv; når vi handler kreativt for å bringe håp og helhet i verden, gjør vi Gudsrikets verdier, og ikke denne verdens verdier, til standard for våre liv.

En grunnvoll av kjærlighet

En religiøs leder spurte Jesus hvilket bud som var det viktigste. Da han oppdaget meningen i Jesu svar om å elske Gud med alt du har og er, og elske andre mennesker like mye som du elsker deg selv, sa Jesus at han ikke var langt borte fra Guds rike (Markus 12:28-34). Kjærligheten er grunnmuren for Guds rikes verdier, og Gud er selve kilden for vår kjærlighet. Gud er kjærlighet, og vi er i stand til å elske andre mennesker fordi Gud elsker oss.

1. Johannes brev 4:10-11 uttrykker det slik:

«Ja, dette er kjærligheten, ikke at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder. Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre.»

Guds rikes verdier som mønster og standard for livet

I Jesu liv kan vi se hva dette betyr i praksis. Hans liv er mønsteret for hvordan mennesker ble skapt til å leve. I det vi lar ham få lov til å leve i og gjennom oss, åpner vi opp for at Guds rikes verdier i våre liv kan bli mulig, selv om vi tidvis kan feile i å leve dem ut i praksis. Vår innvielse til Gud gjør oss til de vi er, og hva enn vi gjør må være i samsvar med den innvielsen.

Å leve i samsvar med Guds rikes verdier betyr at vi handler med en ny motivasjon og troskap i den sammenhengen vi står i. Som kristne er vi sendt inn i vår kultur som lyttere og bærere av Gudsrikets gode nyheter. Vår motivasjon og handling blir formet av vår forståelse av hva det betyr å tilhøre Guds rike, og vi vurderer vår kulturelle kontekst i lys av Guds rikes verdier. Alt som bidrar til å fremme håp, helbredelse, forvandling, rettferdighet og kjærlighet kan vi bekrefte og heie på. Alt som motarbeider Guds rikes verdier, bør utfordres og motarbeides.

Å leve i samsvar med Guds rikes verdier kan ha en høy pris (Lukas 9:57-62) og forutsetter en full overgivelse (Matteus 13:44-46). Noen ganger sliter vi med å gjøre dette ønsket til en virkelighet fordi Guds rike er både *nå* og *ikke ennå*, og det er ikke alltid lett å leve ut de verdiene vi ønsker. Samtidig er det slik at ikke alle vi lever sammen med velger, forstår eller er enig i våre valg. På grunn av vår relasjon til Jesus Kristus, tror vi likevel at vi er forvandlet som mennesker, og kan være en forvandlende innflytelse i vår egen situasjon (Matteus 13:31-33).

Dette gjelder for enkeltmennesker, og det gjelder for kristne samfunn. Vår tro skal leves ut offentlig som et vitnesbyrd og et tegn på Guds makt, og våre korps og fellesskap må gjenspeile Guds rikes verdier. Når vi ber den bønnen Jesus lærte disiplene sine, sier vi: «Ditt rike kommer, din vilje skal skje, på jorden som i himmelen» (Matteus 6:10). Som frelssoldater er det vårt privilegium og ansvar å legemliggjøre Gudsrikets verdier – nå, og i alle aspekter av våre liv.

For refleksjon og diskusjon

- Vi skal leve i samsvar med Gudsrikets verdier. På en skala fra 0 (fraværende) til 10 (helt synlig), vurder hvor du er for hver verdi som er nevnt.

0 _____ 10

- Hvorfor har du plassert deg der?
- Hvordan kan du flytte ett skritt mot høyre?
- Hva skal til?

- Foreta samme evaluering for korpset eller menigheten din:

0 _____ 10

- Hvilke følger får valget av Gudsrikets verdier for deg med hensyn til offer og kostnad?
- Hvordan kan vi utfordre de verdiene i samfunnet som ikke fremmer helse og håp, uten at det blir et «oss og dem»-scenario?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

KAPITTEL 05

Jeg vil vise
kristen integritet
på alle områder av
livet mitt og ikke
tillate noe i tanke,
ord eller handling
som er uverdigg, urent,
usant, vanhellig,
uærlig eller
umoralsk.

I DETTE KAPITTELET

- Kristen integritet strømmer fra grunnvollen som er livet i Kristus, en dypere innvielse til Gud og vekst i hellighet. Den hellige ånd gir oss styrken og kraften vi trenger for denne vandringen.
 - Vi skal vise kristen integritet på alle områder av livet, enten vi er alene eller sammen med andre. Dette skjer ikke på et øyeblikk – det er en vandring.
 - Vi skal hjelpe og støtte hverandre til å ta ansvar for våre avgjørelser og handlinger både individuelt og sammen.
 - Alle soldater må være klare over faren for å mislykkes eller å inngå kompromiss i forhold til personlig integritet, men samtidig huske muligheten for tilgivelse og en ny start.
-

En naturlig konsekvens av å ha valgt å leve i samsvar med Gudsrikets verdier er at vårt mål blir å vise kristen integritet på alle områder av livet.

Kristen integritet kan beskrives som den helheten eller fullstendigheten som kommer som et resultat av vårt svar på Guds nåde, kall og befaling om å «være hellige, for jeg er hellig» (1. Petersbrev 1:16). Det gjør det mulig for oss å leve konsekvent, slik at alt vi tenker, gjør og sier er i harmoni (2. Korinterbrev 10:11). Det er rotfestet i det livet vi lever i Kristus og blir synlig i våre handlinger og relasjoner til andre.

Grunnvollen for kristen integritet er hellighet

Frelsessoldater er åpne for det Gud vil gjøre i og gjennom oss ved Den hellige ånd. Håndbok i tros lære uttrykker det slik:

*«Guds helliggjørende verk er en livsforvandlende opplevelse som utrunder oss til radikalt å forandre retningen for livet vårt (2. Korinterbrev 5:14-15), slik at Kristi ånd kommer og tar bolig i oss (Galaterbrevet 2:20; Efeserbrevet 3:14-19)».*²²

Den hellig ånd virker i oss og kaller oss til hellighet. Trosartikkel 10 finner støtte i det Paulus skriver i 1. Tessalonikerbrev 5:23: «Vi tror alle troende har rett til å bli helligt 'helt igjennom', og at ånd, sjel og kropp kan bli 'bevart uskadet så dere ikke kan klandres for noe når vår Herre Jesus Kristus kommer'». Denne erfaringen leder oss inn i et stadig dypere Gudsforhold og motiverer oss til å leve for å oppfylle Guds hensikter.

Hellighetserfaringen, som Paulus beskriver med ordene «*Kristus lever i meg*» (Galaterbrevet 2:20), er grunnvollen for kristen integritet. Den er utelukkende et resultat av en åndelig og forvandlende reise, som ofte kjennetegnes av utrustende og avgjørende møtepunkter med Guds nåde. Reisen starter med at vi åpner oss selv for Gud. Når vi vet at vi er elsket og akseptert av Gud, kan vi falle til ro, akseptere oss selv og gi vår kjærlighet som et takkoffer tilbake til Gud. Som et resultat blir våre liv formet av dette forholdet slik at våre refleksjoner, tanker og motiver blir preget av kjærlighet og nåde i det vi blir mer lik Kristus.

Alle områder av livet blir påvirket når vi vokser i hellighet. Jesu nærvær forandrer oss når vi lever i og gjennom ham, og han lever i og gjennom oss. Denne forvandlingen i vårt indre liv kommer til uttrykk på praktiske måter når våre tanker, motiver, holdninger og reaksjoner formes av Guds ånd. Livet vi lever blir en reise mot helhet og integritet ledet av Den hellige ånd.

Evnen til å leve ut en kristen identitet har sin kilde i forholdet vi har med Jesus og kraften vi får fra Den hellige ånd. Vi fokuserer på det som er godt og har som mål å legge bort tanker, følelser eller intensjoner som ikke bygger opp, er ødeleggende

22 HiT s. 222.

eller skadende for oss og andre mennesker. Vi lærer å se alle situasjoner fra et kristent erfaringsperspektiv og bedømme dem i samsvar med det forholdet vi har til Jesus. Vi velger å handle med integritet.

Integritetens kvaliteter

Paulus minnet menigheten i Filippi om de kvalitetene som utgjør livsgrunnlaget for Jesu etterfølgere: «Alt som er sant og edelt, rett og rent, alt som er verdt å elske og akte, alt som er til glede og alt som fortjener ros, legg vinn på det!» (Filipperbrevet 4:8). Disse kvalitetene vil føre til et sunt og helt liv. Som en motsetning, vil det å bli formet av andre verdier enn Gudsrikets verdier kunne føre til at vår integritet havner i faresonen.

Intensjonen om å leve i samsvar med integritetens kvaliteter former hvem vi er, både når vi er sammen med andre og alene når ingen kan se oss. Begge aspektene er nødvendige. Det gir et grunnlag for hele livet.

Kristen integritet i våre relasjoner med andre

Relasjonene frelsessoldater står i, bør kjennetegnes av integritet, helhet og ekthet. Vi kan ikke være helt og fullt «i Kristus» dersom det ikke blir avgjørende for hvordan vi forholder oss til andre mennesker. Livet er rikest når det leves i fellesskap og samfunn med andre, selv om typen samfunn kan variere mellom kulturer og forskjellige omstendigheter. De fleste soldater vil være medlemmer av forskjellige former for samfunn. Disse kan for eksempel være familie, venner, arbeidskolleger, de vi er på fritidsaktiviteter sammen med eller Frelsesarmé-korpset vårt. Hvordan vi samhandler med andre mennesker i de forskjellige samfunnene som utgjør livet vårt, er et signal om vår kristne integritet.

Våre handlinger og reaksjoner må være konsekvente og være eksempler på hellig livsførsel. Andre mennesker skal behandles på samme måte som Jesus ville behandlet dem, med kjærlighet og respekt, også når de er uvennlige mot oss. Kristen integritet krever at vi elsker våre naboer, uansett hvem de måtte være, og det innebærer at vi alltid søker deres beste. En gjerning drevet av nestekjærlighet bygger tillit gjennom åpen og ærlig samhandling, gir verdighet og gjør relasjonen dypere. Når vi behandler andre mennesker med respekt, og er konsekvente og åpne i vårt samspill med dem, bygger vi samfunn som gir mulighet for vekst og plass for alle. Når vi er uvennlige, inkonsekvente, fordømmende eller upålitelige, kompromitteres integriteten vår og relasjonene blir skadet eller ødelagt.

En konstant utfordring

Noen ganger kan det være fristende å gjøre intensjonen om å leve med kristen integritet lettere å oppnå ved å fokusere på det vi gjør, i stedet for den vi er. Vi kan begynne å

tolke kristen integritet slik at den handler om å oppføre seg på en måte som tilfredsstillende de ytre forventningene som Frelsesarmeen har til oss, for eksempel til det å bære uniform eller å delta på møter. Det er viktig å ta på alvor de elementene som utgjør en del av en salvasjonistisk identitet; men hvis vi ser disse tingene som de eneste tegnene på vår integritet som soldater, har vi misforstått og redusert det Gud forventer og ønsker av oss og for oss.

For alle soldater, kommer det perioder når vi ikke makter å leve opp til den standarden vi har lovet å holde. Det kan føre til en følelse av skam når vi blir klar over vår tilkortkommenhet. Det kan også føre til hemmelighold når vi forsøker å skjule våre feiltrinn for andre i frykt for å skuffe dem eller å bli dømt av dem. Hver enkelt soldat må være klar over at uansett hvor dypt vårt engasjement er og hvor konsekvent vårt levesett er, vil det være en mulighet for at integriteten kompromitteres. Uansett er det alltid mulighet for tilgivelse og en ny start. Sjansen for å lykkes med en ny mulighet er større om den følges opp med støtte og oppmuntring fra ledere og andre soldater, som kan vise omsorg i en prosess med gjenopprettelse og gjensidig åpenhet og ansvarliggjøring.

Det kan også skje at vi til tider blir oppmerksomme på andre soldater som sliter med integritet på noen områder av livet. Som kamerater og medsoldater kan det åpne seg en mulighet for oss til å komme med veiledning og støtte i en prosess med gjensidig ansvarliggjøring, uten fordømmelse. For å kunne gjøre dette, må vi være sikre på at vår egen integritet er intakt, og at motivene våre er de rette. Jesus sa: «Døm ikke, så skal dere ikke bli dømt. Fordøm ikke, så skal dere ikke bli fordømt. Ettergi, så skal dere få ettergitt» (Lukas 6:37). Noen ganger kan vi bygge opp vår egen stolthet gjennom å dømme andres feil. Dette er aldri akseptabelt, og er ikke et tegn på kristen integritet.

Hykleri er tendensen til å handle på en måte som ikke er i samsvar med det vi har lovet. Det utgjør en reell og lumsk fare fordi det er dypt skadelig og kompromitterer integriteten; noe som fører til at det gode samspillet mellom tro, innvielse og gjerninger til slutt går opp i limingen.

Det har også alvorlige implikasjoner for Frelsesarmeen og Kirken i sin helhet. Jesus sa klart fra til de religiøse hyklerne i sin samtid: «*Dere stenger himmelriket for menneskene*» (Matteus 23:13). Når vi lever med integritet, blir måten vi reagerer og handler på tiltrekkende, og troen blir oppfattet som noe positivt og livgivende. Men dersom vår integritet kompromitteres, kan det føre til at andre mennesker stiller spørsmål om troen vår har noen som helst verdi. Hvis frelssoldater, som representanter for dagens Kirke, ikke lever med integritet, trues og undergraves Frelsesarmeens misjonerende hensikt.

Soldatpakten inneholder en rekke punkter som minner oss det ansvaret vi har for andre mennesker under spesifikke omstendigheter, og disse vil bli utdypet i andre kapitler. I hvert tilfelle er det den kristne integriteten som danner grunnvollen for vårt eksempel, våre holdninger, våre handlinger og reaksjoner.

Kristen integritet i samfunn med andre

Kolosserbrevet 1:19-20 minner oss om at alt vi trenger fins i Jesu Kristi frigjørende kjærlighet:

«For i ham (Kristus) ville Gud la hele sin fylde ta bolig, og ved ham ville Gud forsone alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset.»

Dermed er det ingen av de omstendigheter eller problemer vi møter som er utenfor den kjærligheten. Vi må møte enhver situasjon, inkludert de spørsmålene som ikke er direkte knyttet til troen, med integritet.

Når vi tar for oss forskjellige problemstillinger, inkludert sosiale spørsmål, moralske bekymringer, forbruksmentalitet, media og sosiale medier, lokal og nasjonal politikk, og utfordringene med klima og miljø, må våre innspill ha sitt utspring i Gudsrikets verdier og et liv med kristen integritet. Da vet vi at vi har de indre ressursene som vil gjøre oss i stand til å vurdere de situasjonene vi møter, og synliggjøre Jesu verdier og hvordan han ville handlet.

Ettersom Bibelen ikke gir klare retningslinjer for alle aspekter av livet i dagens samfunn, er dette en utfordrende prosess. *Håndbok i tros lære* gir noen generelle prinsipper for tolkning av Skriften. Andre Frelsesarme-ressurser så vel som informasjon fra både kristne og sekulære kilder, kan øke og forme vår forståelse. Som frelssoldater vil vår tilknytning til Kristus hjelpe oss å reflektere over og vurdere problemstillinger, og lære å reagere og handle med integritet.

Når vi knyttes sammen med andre mennesker i et kristent samfunn, kan vi både gi og motta støtte når vi står sammen i tjeneste. Refleksjonsprosesser, slik som *Trosbasert tilrettelegging*, kan være et nyttig redskap. Imidlertid er det ikke alltid en lett prosess, ettersom det ofte er motstridende meninger både innenfor og utenfor den kristne Kirken i forhold til mange emner. Som frelssoldater må vi være nøye med at de vurderinger vi målbærer er i samsvar med de løfter vi har gitt.

Ansvarliggjøring

Dette løftet i Soldatpakten sier at valg av kristen integritet ikke tillater noe *«i tanke, ord eller handling som er uverdigg, urent, usant, vanhellig, uærlig eller umoralsk»*. Dette er et høyt ideal og en konstant utfordring som krever oppmerksomhet i vårt personlige forhold til Gud, konsekvent personlig evaluering og en vilje til å bli ansvarliggjort i relasjon med andre. Å bli stilt til ansvar for hvordan vi lever kan skje gjennom innflytelse fra mennesker vi stoler på, i veiledning eller coaching-relasjoner, gjennom små grupper, i hellighetsmøter eller soldatmøter, eller, under visse omstendigheter, gjennom en formell ansvarliggjøringsprosess med pastoralrådet og lederne våre.

Kristen integritet må også vises i fellesprosessene i bevegelsen vår. Frelsesarmeen er forpliktet til gjensidig ansvarliggjøring som et grunnleggende prinsipp i styringsprosessene.

Det betyr at vi rapporterer, forklarer og står til ansvar for de beslutningene som er tatt, de tiltak som er iverksatt og de påfølgende konsekvensene. Det handler i hovedsak om å akseptere ansvar for hva vi bestemmer og hva vi gjør – både individuelt og kollektivt. Når det fungerer bra, bygges tillit og mennesker vokser. Vi er alle del av én kropp (1. Korinterbrev 12:12-27). Det som skjer med en del av kroppen, vil påvirke alle de andre delene. Vi skal stå til regnskap for hverandre (Matteus 18:15-17) og arbeide for alles beste.

Derfor, om vi fanger opp at enkeltpersoner eller prosesser misbruker oss selv eller andre, har vi et ansvar for å si fra slik at en passende ansvarliggjøring kan finne sted.

Kristen integritet strømmer fra grunnvollen som er livet i Kristus, en dypere innvielse til Gud og vekst i hellighet. Vår integritet gjør oss også i stand til å navigere i det komplekse forholdet mellom vår tro og vår kultur. Det vil av og til skje at en frelssoldat blir motivert til å stille spørsmål ved noen av de aksepterte standardene og normene i vår vennegruppe, vårt samfunn eller vår kultur. I slike tider må vi være vitner om vårt liv i Kristus ved å tenke og oppføre oss annerledes, ikke bare på grunn av den ytre standard som bevegelsen har fastlagt, men fordi kristen integritet kommer med en bedre tilnæringsmåte.

KAPITTEL 06

Jeg vil holde
fast ved kristne
idealer i alle mine
relasjoner med andre:
Min familie, naboer,
kolleger og andre
salvasjonister, de jeg
er ansvarlig overfor,
de jeg har ansvar for
og samfunnet
for øvrig.

I DETTE KAPITTELET

- Vi er skapt for fellesskap. Relasjoner og gjenoppsettelse av brutte relasjoner står sentralt i den kristne troen.
 - Relasjonene våre skal være rette og preget av kjærlighet, harmoni, helhet og enhet – med en forståelse av at alle mennesker har verdighet og verdi fordi de er skapt i Guds bilde.
 - Vår menneskelige seksualitet er gitt oss av Gud og avkrever respekt.
 - Når det er forskjellighet eller uenighet, skal vi lytte, utdype og søke å forstå. Forskjellighet skal dekkes av kjærlighet.
-

Soldatpakten gjør det klart at våre relasjoner skal formes av vår forståelse av hva det betyr å være en Jesu Kristi etterfølger.

Denne erklæringen er en annen praktisk konsekvens av målet og intensjonen om å gjøre Gudsrikets verdier til standard for vårt liv. Den bibelske fortellingen om Guds rike som vil bli etablert i endetiden, beskriver gjenopprettelsen av harmoni og helhet i relasjoner og samfunn (Jesaja 11:6-9; Mika 4:1-5). På samme måte ber Jesus om enhet for disiplene sine: «Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det navnet du har gitt meg, så de kan være ett, slik som vi er ett» (Johannes 17:11). Når vi velger Gudsrikets verdier som referanse for livet vårt, blir det å pleie og opprettholde sunne relasjoner en prioritet. I «*derfor vil jeg*»-erklæringene i Soldatpakten, erkjenner vi at det er utfordringer og hindringer som gjør det vanskelig å oppfylle løftet på en fullkommen måte i dette livet. Til tross for det, gir vi løftet med en oppriktig intensjon og ambisjon, og tror at når troen utvikler seg og fordypes, vil også evnen til å leve rett i relasjonene våre vokse.

Personlig liv

Relasjoner og gjenopprettelse av brutte relasjoner står sentralt i den kristne troen. Evangeliet er grunnlagt på relasjonen med Gud «*som i Kristus forsonte verden med seg selv*» (2. Korinterbrev 5:19). De to budene som Jesus kalte de største (Markus 12:29-31), setter relasjoner i sentrum gjennom oppfordringen til å elske Gud og elske vår neste.

Alle mennesker har verdighet og verdi fordi vi er skapt i Guds bilde, for å ha en relasjon med Gud. På grunn av dette har vi en medfødt evne til å forholde oss til hverandre. Vi er skapt til fellesskap og samfunn, ikke til et liv i isolasjon. Hvert eneste menneske er et unikt individ, alle er like verdifulle i Guds øyne, og alle fortjener respekt. «Vi blir hele personer bare i samfunn med ham og med hverandre. Uten ham og uten hverandre mangler vi helhet og muligheten til å modnes gjennom fellesskap som vokser og utvikler seg».²³

I Jesu undervisning finner vi flere praktiske eksempler (Matteus 5-7; Lukas 6:17-49). I mellommenneskelige relasjoner blir de kristne idealene sammenliknet med å være «*salt og lys*» (Matteus 5:13-16) som betyr å leve på en måte som andre mennesker oppfatter som tydelig og som ærer Gud.

Jesus ser forbi handling til motivasjon og holdning, og viser hvordan vår oppførsel overfor andre mennesker skal være et uttrykk for hvem vi er som Guds folk. Undervisningen hans viser hvordan rette relasjoner trenger jevnlig vedlikehold, enten de er tilsynelatende trivielle eller livsforandrende. Alt som kan skade, ødelegge eller minske verdien av en relasjon, er uakseptabelt. I tillegg blir vi, som Guds folk, befalt å bygge eller reparere forhold som er vanskelige eller ødelagte. Målet vårt må være å gjenspeile Guds fullkommenhet (Matteus 5:48).

23 HiT s. 75.

Seksuelle forhold

Når vi tenker på de mest intime personlige forhold, inkludert seksuelle forhold, er standarden uforandret; behovet for å leve i samsvar med Gudsrikets verdier skal forme våre verdier, holdninger og atferd. Som salvasjonister bekrefter vi at alle vil være velkomne og bli behandlet med respekt i vårt trossamfunn.

Alle mennesker er skapt i det samme Guds-bildet (1. Mosebok 1:26-27).

Åpningskapitlene i 1. Mosebok beskriver hvordan vi fikk livet som gave, og da Gud så det han hadde gjort, ble konklusjonen at det var «svært godt» (1. Mosebok 1:31). En del av denne guddommelige gaven er den menneskelige seksualiteten og muligheten til å forme en seksuell identitet. Samtidig er den skjørheten som gjennomsyrrer våre liv også tydelig i seksualiteten.

I løpet av det forrige århundret har medisinsk og psykologisk forskning belyst hvor kompleks den menneskelige seksualiteten er, og det har utviklet seg en forståelse av at det er mange komplekse faktorer som påvirker dannelsen av seksuell identitet.

Som kristne er hellighet vår intensjon og vårt personlige mål (Efeserne 2:8-10). Vi bør derfor sette alt inn på at livet som seksuelle vesen leves på en måte som både ærer Gud og respekterer andre mennesker. Vår innvielse til kristen hellighet krever at alle våre relasjoner er preget av vår innvielse til Kristus. Dermed er enhver holdning, tanke eller handling som bryter ned, utnytter eller reduserer andre mennesker eller oss selv på noen som helst måte, uakseptabel. De er en forvrengning av Guds idealer for menneskeheten; og vil omfatte promiskuøse, tvangsmessige eller voldelige seksuelle forhold og bruk eller markedsføring av pornografi av alle slag²⁴. Partnervold i enhver form (fysisk, emosjonell, seksuell eller åndelig) er aldri akseptabelt i en kristen sammenheng. Ethvert seksuelt forhold mellom en voksen og et barn er en særdeles ødeleggende form for misbruk og er totalt uforenlig med et kall til soldatskap og hvordan vi lever ut dette kallet.

Når vi lever trofast, og integritet, lojalitet og forpliktelse preger våre relasjoner, blomstrer vi som mennesker og blir mer lik Jesus i vår karakter. Ved Guds hjelp er det mulig å leve enslig i sølibat og trofast i ekteskap²⁵. Noen soldater vil til tider slite med aspekter av sin seksualitet, eller føle at de bryter det de aksepterer som kristen standard for seksuell atferd. Hvis dette skjer, må de bli forvissnet om den tilgivelsen som er tilgjengelig gjennom Jesu nåde og vår anger. Salvasjonister har rett til å forvente pastoral omsorg, og at ledere vil handle med sensitivitet, visdom og nåde i slike situasjoner.

24 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips/Pornography>.

25 Se kapittel 7.

Mellommenneskelige relasjoner

Når vi lever i samsvar med de målene Gud har satt for våre liv, vil en naturlig konsekvens være at relasjonene vi har med hverandre også blir rette. Dette er like sant enten det skjer i samhandlingen vi har med mennesker vi ikke kjenner, vennskap, familieliv, arbeidsrelasjoner eller i Frelsesarmé-familien.

I brevene sine vektlegger Paulus igjen og igjen viktigheten av å lære å leve slik at vårt gudsforhold (Jostein: Alternativt, hvis det er ønskelig med stor bokstav i Gud: Vårt forhold til Gud, alternativt forholdet vårt til Gud) former våre relasjoner i det samfunn vi deler som kristne. I brevet til filipperne blir de troende minnet om å ha det samme «sinnelag ... som også var i Jesus Kristus» (Filipperbrevet 2,5). Det kjennetegnes av kjærlighet, ydmykhet, og det å søke de andres beste, og det er også nødvendig i relasjonene mellom salvasjonister.

1. Korinterbrev 12:12-13:13 snakker om hvor viktig det er at kjærligheten får forme hvordan vi handler og reagerer i samfunn med hverandre. Avsnittet viser også hvordan vi enkeltvis tilfører forskjellige kvaliteter, og hvordan et bredt spekter av gaver og ferdigheter er nødvendig for velferden for alle, men den viktigste faktoren er at kjærligheten er grunnleggende i alle relasjoner. Når alt vi er og gjør er rotfestet i kjærlighet, vil våre samfunn blomstre og gjenspeile Guds kjærlighet.

På samme måte gir Kolosserbrevet 3:12-17 en beskrivelse av et samfunn preget av kjærlighet:

«Dere er Guds utvalgte, helliget og elsket av ham. Kle dere derfor i inderlig medfølelse og vær gode, milde, ydmyke og tålmodige, så dere bærer over med hverandre og tilgir hverandre hvis den ene har noe å bebreide den andre. Som Herren har tilgitt dere, skal dere tilgi hverandre. Og over alt dette: Kle dere i kjærlighet, som er båndet som binder sammen og gjør fullkommen. La Kristi fred råde i hjertet, for til det ble dere kalt da dere ble én kropp. Og vær takknemlige! La Kristi ord få rikelig rom hos dere! Undervis og rettled hverandre med all visdom, syng salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte. Og la alt dere sier og gjør, skje i Herren Jesu navn, med takk til Gud, vår Far, ved ham.»

Sunne relasjoner i samfunn vil gi rom for soldater til å dele ansvaret for hverandres velferd. Det vil bli mulighet til veiledning, stadfestelse og utfordring, som må skje i en ramme som preges av kjærlighet (Efeserbrevet 4:15-16). Når vi begynner å se hverandre som lemmer på Jesu kropp, vil vi oppdage Jesus i hverandre og handle i samsvar med det vi ser. Bildet av at vi er deler på en kropp er helt avgjørende, i og med at hver enkelt del er nødvendig for hele kroppens helse.

Fordi vi er mennesker som ennå ikke er i stand til å gjenspeile Guds fullkommenhet, er feil og mangler uunngåelig i felleskapene våre. Men det betyr ikke at alle holdninger

eller former for atferd er akseptable. Målet vårt må alltid være å bygge relasjoner som preges av kjærlighet.

Målet er å leve i samsvar med kristne idealer både i relasjon til menneskene vi står til ansvar for, og til dem vi er ansvarlige for. Å være en del av et salvasjonist-fellesskap betyr at vi er ansvarlige overfor hverandre. Det innebærer at vi holder hverandre ansvarlige gjennom uformelle og formelle prosesser. Når vi praktiserer gjensidig ansvarlighet, får vi testet vår egen tankegang i fellesskap med andre salvasjonister og dra nytte av andres visdom på en måte som gjør det mulig for oss å ta balanserte beslutninger. Disse relasjonene skal også preges av respekt og forpliktelse til hva som er til de andres beste, samtidig som vi holder fast i vissheten om at hvert enkelt menneske er skapt i Guds bilde.

Når vi tar det gjensidige ansvaret på alvor, vil vi stadig analysere våre tanker, handlinger og reaksjoner og oppdage nye muligheter for vekst, idet vi vurderer våre relasjoner i lys av de idealene Jesus lærte og viste gjennom det livet han selv levde.

Når relasjoner er vanskelige, ødelagte eller brutte

Til tider kan vi som kristne oppleve at forskjeller har potensial til å true enheten i fellesskapet vårt. Det kan faktisk virke som Jesus forutså dette (Matteus 10: 35-36), og både i Apostlenes gjerninger og brevene etter Paulus finner vi beskrivelser av hvordan urkirken kjempet for å leve i harmoni²⁶. Noen forskjeller er praktiske og løses relativt enkelt; andre kan være dyptgående og vidtrekkende spørsmål om overbevisning. Når det oppstår uenighet, er det bra å gjøre seg kjent med forskjellene, lytte nøye og være åpen for ny innsikt og forståelse. Til tider kan meningsforskjellene vedvare, men det kristne kjærlighetsidealet krever at relasjonene opprettholdes, slik at splittelse ikke ødelegger Kirken. Ledelsen i et Frelsesarmé-korps, og særlig korpsoffiserene og pastoralrådet, har ansvaret for å støtte salvasjonister som synes det er vanskelig å leve i harmoni med hverandre. De bør oppmuntre og støtte dem til å finne en måte å leve sammen på, slik at de kan utføre sine kall med gjensidig respekt og aksept.

Bibelen erkjenner også at det noen ganger er vanskelig eller umulig å opprettholde sunne relasjoner, enten som enkeltpersoner eller i fellesskap. Årsaken kan være andre menneskers handlinger og reaksjoner. Jesus lærte oss at det kan være nødvendig for oss å ta et skritt mot forsoning med noen vi har fornærmet eller gjort noe galt mot, før vi kan komme til Gud med gavene våre (Matteus 5:23-24). Paulus var inne på det samme da han skrev til romerne: «Hold fred med alle, om det er mulig, så langt det står til dere» (Romerbrevet 12:16-18). Vi kan ikke være ansvarlige for en annen persons holdning og handlinger, og noen ganger kan disse føre til at relasjoner ødelegges eller brytes. Dersom det er mulig å legge til rette for gjenopprettelse av helhet og enhet, må dette gjøres; men der hvor dette ikke er mulig, bør vi søke å finne måter som kan begrense

26 F.eks. Apostelgjerningene 6:1-7; 11: 1- 18; 1. Korinterbrev 1:11-17; Filipperebrevet 4: 2-3.

skade for enkeltpersoner og felleskap; mens vi samtidig opprettholder en kontaktrelasjon gjennom andre kanaler.

Et vitne og et eksempel

Vi er vitner i samfunnet hvor vi bor og arbeider når vi lever i samsvar med kristne idealer i de relasjonene vi står i, enten vi er til stede som enkeltmennesker eller som Frelsesarmeen.

Det er den kristne kjærligheten som fører til fred (Kolosserbrevet 3:12-17) som danner grunnlaget for den visdommen fellesskapene våre trenger for å håndtere utfordrende saker i det moderne samfunnet. Kjærligheten taler direkte inn i spenningene i en globalisert, flerkulturell verden der utfordringene med å lære å leve sammen med verdighet ofte fører til uenighet og fragmentering. Når relasjoner heller fokuserer på den andre personens eller gruppens velvære, i stedet for egen vinning, åpnes det opp for kreative strategier og handlinger som gjør det mulig for mennesker å leve sammen i harmoni, til tross for forskjellene oss imellom.

Som kristne trenger vi å finne måter å vitne på som preges av respekt og kjærlighet til mennesker i alle kulturer og med enhver tro, til dem som er fordrevet fra hjemmene sine, og til dem som lever i utkanten av samfunnet, enten på grunn av uheldige omstendigheter, eller fordi de velger å plassere seg der. Hva betyr den gode nyheten om Jesus Kristus for dem og deres situasjon?

Evangeliets budskap er at Kristi forsonende kraft ikke bare når til individer, men gjelder også samfunn og hele skaperverket (Kolosserbrevet 1:15-20). Lignelsene om Guds rike (Matteus 13:31-34) bruker bildene av et lite frø som vokser til et stort tre, og surdeigen som gjennomsyrer hele brødet. Bildene impliserer at det som begynte med Jesu liv og tjeneste, vil vokse og blomstre. Når vi lever i samsvar med Jesu standard i relasjonene vi står i, setter vi et eksempel og vitner til verden om en måte å leve på som ikke er basert på egeninteresse og personlig vinning, men som er grunnlagt på en dyp og vidtfavnende kjærlighet til andre mennesker.

KAPITTEL 07

Jeg vil verne
om ekteskapets
og familielivets
ukrenkelighet.

I DETTE KAPITTELET

- Troen vår er forankret i vårt forhold til Gud og kommer til uttrykk i relasjoner med andre mennesker. Våre verdier, holdninger og atferd skal formes av de kristne idealene.
 - Ekteskap er en guddommelig gave som fordrer at ektefellene gjensidig ærer hverandre.
 - Å velge å leve alene eller i ekteskap er å anse som likeverdige valg.
 - Familielivet skal gi rom for hvert enkelt medlem til å vokse og utvikle seg.
 - Der hvor relasjoner blir skadet eller ødelagt, er det å gi en empatisk pastoral omsorg, og mulighet for å lære mer om grunnlaget for sunne relasjoner, avgjørende for få det bedre i fremtidige relasjoner.
-

Troen vår er forankret i det forholdet vi har til Gud og kommer til uttrykk i relasjoner med andre mennesker, inkludert familierelasjoner, ekteskapsrelasjoner, relasjoner i det kristne fellesskapet vi tilhører og i samfunnet ellers. Den vi er i Kristus former våre samhandling og reaksjoner. Hver enkelt av oss lever i et nettverk av relasjoner som oppfyller vårt behov for vennskap, støtte og nærhet. Gjennom våre forbindelser med Gud og andre mennesker finner vi bekreftelse og trygghet og blir i stand til å vokse og blomstre som mennesker.

Ekteskap

Ekteskapet gjenspeiler både Guds kjærlighet til menneskeheten og den selvoppofrende kjærligheten mellom Kristus og Kirken. Som salvasjonister ser vi på ekteskapet som en guddommelig gave som gir uttrykk for prinsippet om gjensidig kjærlighet, som beriker og styrker hver av partnerne uten at noen av dem begrenses som mennesker. Frelsesarmeen stadfester at ekteskapet er en frivillig, kjærlig og livslang sammenføyning av én mann og én kvinne. Det er å dele et liv som er preget av personlig samtykke og gjensidighet i respekt, troskap, arbeidsfordeling og likeverd. Ekteskapet er den eneste passende konteksten for seksuell intimitet. Denne delingen av livet på alle nivåer er grunnlagt på en vilje til å tjene hverandre i kjærlighet, å tilgi og bli tilgitt, og til å vokse sammen i et livskraftig forhold basert på likeverd og gjensidighet. Likeverd utelukker at den ene dominerer den andre, og fordrer at begge holder løftet om å ære hverandre. Et ekteskap i en kristen kontekst er et uttrykk for prinsippet om gjensidig kjærlighet og opprettelsen av en ny familie. Begge ektefellene styrkes og vokser i et slikt forhold (Efeserne 5:21-32).

Ekteskapet er et forhold som er hellig og velsignet av Gud (1. Mosebok 1:27-28; 2:24). Jesus bekrefter dette (Matteus 19:4-6), men i de påfølgende versene er det tydelig at Jesus vet om farene i en ødelagt verden og at det finnes nåde når man har feilet på målet.

Det forventes absolutt troskap i tanke, ord og handling i et salvasjonist-ekteskap. Trofasthet, integritet og tillit er viktige verdier i alle relasjoner. Samtidig erkjenner vi behovet for nåde i en ødelagt og såret verden hvor vi ikke alltid når opp til idealet, og hvor ekteskap ikke alltid gjenspeiler de kristne verdiene. Kompleksiteten i menneskelig samhandling kan resultere i at ekteskapet blir truet eller skadet. Der ingen løsning er mulig, kan separasjon eller skilsmisse være eneste utvei. I slike tider er en erfaren og medfølende pastoral respons viktig. Gjengifte er tillatt i Frelsesarmeen. Der det er mulig bør det gis tilbud om en grundig og tilpasset veiledning. Dette kan støtte helbredelsen av dype sår og bidra til åndelig og følelsesmessig fornyelse.

Selv om ekteskapsseremonien feires sammen med andre mennesker, er det i mange kulturer de to berørte individene som alene tar valget og ansvaret for avgjørelsen om å gifte seg. Det betyr at involvering av familie og venner i prosessen fram mot ekteskapet og i parets påfølgende liv sammen, er liten. I andre kulturer kan storfamilien ha en

mulig forventning om at ekteskapet vil bli levd med nære bånd til storfamilien og i samsvar med forutbestemte tradisjoner. Under disse og en rekke andre scenarier, vil erkjennelsen og bekreftelsen av ekteskapet som en gave fra Gud stå helt sentralt for kristne, noe som betyr at kravet om personlig samtykke og gjensidig respekt ikke må kompromitteres.

Frelsesarmeens ekteskapspakt, som danner grunnlaget for et ekteskap mellom salvasjonister, og som ofte leses i begynnelsen av bryllupsseremonien, setter ekteskapet i sammenheng med vår tro og innvielse.

Frelsesarmeen har hatt *Armé-vielse* helt siden oppstarten i Norge, men det var først da Frelsesarmeen ble registrert som trossamfunn i 2005 at offiserer fikk mulighet til å få formell vigselfrett etter å ha gjennomført et godkjent kurs. Før dette var *Armé-vielsen* en ekteskapsvelsignelse som bekreftet at «Den lovfestede vigsel – henhold til lov om ekteskap – er foretatt på forhånd»²⁷. I tillegg var det fokus på at det å stå i tjeneste sammen i Frelsesarmeen var viktig. Det kunne også bli avlagt intensjonsløfter som stadfestet dette. Her er et eksempel hentet fra seremoniboka som brukes i engelsktalende land:

«Selv om vi går inn i dette ekteskapet for vår egen lyktes skyld, vil vi gjøre vårt ytterste for at vår status som ektefolk og vårt samliv vil gjøre vårt Gudsforhold dypere og styrke vår tjeneste som soldater i Frelsesarmeen.

Vi lover å gjøre vårt hjem til et sted hvor alle kan merke Guds nærvær, og hvor de som vi har innflytelse over, kan lære om sannhetene i evangeliet, bli oppmuntret til å søke Jesus som Frelser og bli støttet til å innvie sine liv i Guds tjeneste.

Ved Guds hjelp er det vår intensjon å være ekte kristne eksempler for hverandre både i glede og sorg, medgang og motgang og oppmuntre hverandre til å vokse i nåde og kjennskap til vår Herre og frelser Jesus Kristus.»²⁸

Etter at Frelsesarmeen ble trossamfunn i 2005 er løftet som avlegges under ekteskapsinngåelsen offisielt godkjent og det er dette løftet som er juridisk bindende.²⁹ Det er imidlertid mulig å tilpasse en seremoni og inkludere tilleggsløfter dersom det er ønskelig. Disse løftene vil ikke være juridisk bindende.

Det kristne ekteskapet en pakt og et kall, et forhold som blir levd i Guds nærvær og formet av en guddommelig hensikt. Ekteskapet blir et rom for dannelse og forvandling,

27 «Seremonier i Frelsesarmeen» – Ekteskapsvelsignelse – Frelsesarmeens hovedkvarter 2014 s 16

28 Salvation Army Ceremonies, Marriage, 19-20, IHQ, 2018

29 Op.cit. s. 20

for hver enkelt og som et par. Det kan også danne grunnlag for omsorg og utvikling av andre, som for eksempel barn, naboer og venner.

Aleneliv

Noen vil kanskje tenke at løftet om å fastholde ekteskapets og familielivets hellighet bare er relevant for de som er gift, eller som er en integrert del av en familie, men det er ikke intensjonen eller meningen. Alle salvasjonister, enten de er enslige eller gift, er kalt til å føre sitt liv på en måte som er i samsvar med kristne prinsipper. Vi kan glede oss over at Gud kan bruke både ekteskap og aleneliv for å oppfylle sin guddommelige hensikt og forvandle oss slik at vi blir mer lik Jesus Kristus.

Man kan få inntrykk av at jødedommen betraktet det å leve alene som noe Gud ikke hadde behag i. Imidlertid lærte Jesus at aleneliv skulle respekteres og at det er likeverdig med ekteskapeleg liv i den kristne Kirken (Matteus 19:3-12). Paulus stadfester også alenelivets verdi og uttrykker sin personlige preferanse for et slikt valg. Han skriver at hver enkelt av oss mottar vår status som en gave fra Gud. Den engelske bibelutgaven *The Message*³⁰ beskriver det slik: «Gud gir gaven å leve alene til noen, og gaven å leve i ekteskap til andre» (1. Korinter 7:7)³¹. For noen kristne er aleneliv og sølibat et frivillig valg og et offer til Gud. Gud bruker både ekteskap og aleneliv for å oppfylle sin guddommelige hensikt, og for å forvandle oss slik at vi kan bli alt vi kan bli.

Familieliv

Kristne mener at familien er et fellesskap hvor barn får omsorg og rom til å vokse og utvikle seg som selvstendige individer som er kjent og elsket av Gud. Kristne verdier og sunne gjensidige relasjoner kan bli lært og modellert som en del av familielivet. Den internasjonale kommisjonen for åndelig livsutvikling vektla familiens rolle i trossoppdragelsen og innvielse til misjonsoppdraget:

«Vi kaller salvasjonister over hele verden til å la familien gjenvinne sin posisjon som formidler av tro fra generasjon til generasjon, ved å sørge for at det utvikles ressurser som hjelper foreldre til å vokse sammen i trofast kjærlighet, og som gir dem veiledning i å føre barna inn i helhet, med hjerter som brenner for Gud og hans oppdrag.»³²

Måten dette skjer på kan variere, men prinsippene er universelle og tidløse. Noen barn vil vokse opp i en stor og utvidet familie, der foreldrefunksjonen deles av et antall mennesker; andre vil leve og vokse opp med kun foreldre og muligens søsken. Barnets trivsel er til enhver tid største betydning. Under alle omstendigheter må

30 Salvation Army Ceremonies, Marriage, 19-20, IHQ, 2018

31 Salvation Army Ceremonies, Marriage, 19-20, IHQ, 2018

32 *HoD*, Appendix 4, 302-303

forventningene fra samfunnet og tradisjonsmønstrene prøves og utfordres av vår innvielse til Kristus, og av Guds ønske om at alle mennesker skal bli bekreftet i sitt forhold til Gud og til andre mennesker.

I mange kulturer er familien grunnleggende for samfunnets karakter og orden. Det kan være forskjellige skikker og forventninger, men for alle er familien modellen og mønsteret for tilhørighet. I familien lærer den enkelt om de forventede skikkene og normene gjennom å bo sammen med andre mennesker. Den skaper et hjem og blir en kilde til omsorg og beskyttelse, spesielt i begynnelsen og slutten av livet. Hver enkelt persons opplevelse av familien er forskjellig; for mange er det et sted med varme, lykke og trygghet, mens det for andre kan være tøft, ulykkelig og skadelig. For mennesker i den siste kategorien, må korpset bidra til å skape trygge rom som tilbyr sunne relasjoner i den utvidede Frelsesarmé-familien og mulighet for helbredelse.

Det er ikke til å unngå at vår forståelse av ekteskap og familieliv blir påvirket av personlig erfaring og av kulturen vi lever i. For mennesker som har opplevd et familieliv, aleneliv eller ekteskap som har vært vanskelig eller krenkende, kan dette fremkalle smertefulle minner og det kan bli behov for en vår, sensitiv gjennomgang som kan åpne en mulighet for ny læring.

Som en del av Guds familie, har alle salvasjonister sin identitet rotfestet i Kristus. Et Frelsesarmé-korps inkluderer mennesker med en rekke relasjoner og familieforbindelser. Et virkelig inkluderende korps vil forsøke å møte alles behov for fellesskap, følelsesmessig nærhet, trygghet og vennskap. Ethvert fokus på ekteskap og familie i språk, tilbedelse eller program, må ikke utilsiktet marginalisere ugifte mennesker. Snarere bør «familie» i våre fellesskap være sentrert om Guds familie – som er den forenende og altomfattende familien Jesus lærte oss om.

For refleksjon og diskusjon

- Hva får relasjoner til å blomstre? Hva er det som forårsaker at relasjoner forringes eller ødelegges?
- Hva får ekteskap til å blomstre? Hvilke holdninger eller atferd er ødeleggende i et ekteskapsforhold?
- Hva betyr det å leve et aleneliv som en «*nådegave fra Gud*»?
- (1.Korinter 7:7)
- Hvordan vil du beskrive et positivt familieliv?

KAPITTEL 08

Jeg vil være
en trofast forvalter
av min tid og mine
evner, mine penger og
eiendeler, kropp, sinn
og ånd, fordi jeg vet
jeg er ansvarlig
overfor Gud.

I DETTE KAPITTELET

- Vi er ansvarlige overfor Gud for hvordan vi tar vare på og bruker de ressursene vi har.
 - Vi har et forvalteransvar for våre liv så vel som våre eiendeler, fordi alt vi er og har tilhører Gud.
 - Vi er kalt til å elske og tjene den verden som Gud skapte.
 - En enkel livsstil gjør at vi kan være rausere mot andre og gjør det lettere for oss å dele med andre.
-

Som frelsessoldater forplikter vi oss til en enkel livsstil som er rotfestet i relasjonen vi har til Gud. Vi oppmuntres til å leve våre liv som gode forvaltere, og erkjenner at det vi har egentlig ikke tilhører oss, men er gitt oss for at vi skal forvalte det til Guds ære. En forvalter handler på vegne av en annen person og er betrodd å passe på eller administrere personens eiendom, eiendeler og ansvarsforhold. En god forvalter ønsker å oppnå best mulig resultat for eieren gjennom å anvende en praksis som er effektiv, strukturert, nyskapende og rettferdig.

Selv om forvaltningsprinsippet kan virke litt skremmende for noen mennesker til å begynne med, er det en måte å se på livet på som er frigjørende og styrkende. Det frigjør oss fra grådighetsholdningen som er vanlig i mange kulturer, og fra tendensen til å bedømme menneskenes verdi målt i forhold til gaveutrustning, ferdigheter, utdanning, eller eiendelene de rår over. Det oppmuntrer oss til å leve i en ånd av takknemlighet når vi innser at de gavene vi har er fra Gud. Det er en påminnelse om at vi bør bruke gavene i samsvar med Guds ønske, til fordel for andre mennesker og til å ta vare på skaperverket. Dette frigjør oss fra fristelsen til å leve egoistisk, og oppmuntrer til raushet mens vi deler det vi har med andre mennesker.

Både i Det gamle og Det nye testamentet er det historier om mennesker som levde etter dette prinsippet. Da kong David samlet alt som trengtes for å bygge tempelet i Jerusalem, oppmuntret han folket til å gi villig, som en takk for det Gud hadde gitt dem. I sin lovprisningsbønn sa han: «For hvem er jeg, og hvem er mitt folk? Skulle vi være i stand til å gi slike frivillige gaver? Nei, alt kommer fra deg. Det vi gir, kommer fra din hånd.» (1. Krønikebok 29:14).

I Det nye testamentet blir forvaltningsånden synlig i rausheten de første kristne viste da de delte eiendelene sine, og sørget for at alles behov ble møtt. (Apostelgjerningene 2:44-45; 4:32-37; 2. Korinterbrev 8:1-15).

Eierskap

Når vi tenker over hva forvaltning handler om, er utgangspunktet sannheten om at Gud er skaper og eier av alt vi er og alt det vi har. Bibelen uttrykker dette klart og tydelig:

*«Jorden og det som fyller den, hører Herren til,
verden og de som bor der, er hans.»*
(Salme 24:1)

Frelsesarmeens læresetning stadfester Gud som «skaper, opprettholder og styren». Som vår Skaper, har Gud betrodd oss omsorgen for skaperverket. Første Mosebok gjør det klart at menneskene ble skapt til å være forvaltere (1. Mosebok 1:26-28; 2:15). Som Guds forvaltere er vi kalt til å behandle skaperverket slik Gud ønsker (3. Mosebok 25:1-5), og ta vare på og glede oss over verden. Det at vi er skapt i Guds bilde betyr at vi har evnen

til å leve i verden på en god og klok måte. Vi har et ansvar for å være forvaltere både av våre liv så vel som våre eiendeler.

Forvalterskap

Forvalterskap er en måte å beskrive hvordan vi fordeler og bruker de ressursene vi har. Gud har gitt oss ansvaret for å sikre at ressursene, evnene og mulighetene våre brukes klokt, og til Guds ære. Det knytter alt vi gjør sammen med det Gud gjør i verden. Som forvaltere samarbeider vi med Gud i omsorgen for skaperverket, og deltar i hans forvandlende og gjenskapende virke.

Håndbok i Troslære uttrykker det slik:

«Vi har frihet til å bruke universets ressurser og bearbeide dem til det beste for nåværende og kommende generasjoner. Denne friheten må ikke misbrukes. I lys av økende befolkning og begrensede ressurser er det vår utfordring å forvalte jorden på en god måte. Verden ble skapt for å ære Gud og åpenbare hans herlighet (Salme 19:1-6). Vår forvaltning av den fremmer en slik hensikt.»³³

Vi er kalt til å leve på en måte som er bærekraftig for skaperverkets fruktbarhet, og på den måten hylle naturens vitnesbyrd om en skapende Gud (1. Mosebok 1). Mennesker har imidlertid en tendens til å gjøre opprør mot Gud som innebærer at vi kan bli fristet til å misbruke gavene vi har fått, eller å behandle dem som noe utelukkende vi rår over. I 1. Mosebok 1:28 står det at menneskene skal «*åde over*» skaperverket. Noen ganger har dette blitt brukt som en unnskyldning for å tømme jordens ressurser eller utnytte andre mennesker. Det har ført til at vi har ignorert vårt ansvar som forvaltere, og i stedet brukt skaperverket til å tilfredsstille menneskelig grådighet framfor å leve etter Guds hensikt.³⁴

Som soldater har vi et personlig og felles ansvar for å være gode miljøforvaltere. Det kan skje ved at vi bruker ressursene vi har til beste for menneskeheten, kutter unødvendig forbruk, og der det er mulig, gjenbraker og resirkulerer eiendeler og aktivt tar vare på og skåner skaperverket.

Forvalterskap er forvandlende

Frelse gir oss muligheten til å gjenopprette balansen, og å leve som gode og trofaste forvaltere i verden. Den personlige forvandlingen som er mulig gjennom Jesu Kristi død og oppstandelse, gjør en forskjell i hvordan vi ser på ressursene vi har, og kan føre til forvandling av samfunnet og verden. Guds hensikt med Kristus er å bringe helbredelse

33 HiT s. 55.

34 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> Caring for the Environment

og helhet til hele skaperverket, i det vårt forhold til Gud, til andre mennesker og til jorden fornyes og forsones.

*«For i ham ville Gud la hele sin fylde ta bolig,
og ved ham ville Gud forsones alt med seg selv,
det som er på jorden, og det som er i himmelen,
da han skapte fred ved hans blod på korset.»*
(Kollosserbrevet 1:19-20)

Vår kjærlighet til Gud hjelper oss til å se våre relasjoner til andre mennesker og verden i et annet lys.

Etter hvert som vårt gudsforhold utvikler seg, vil kjærligheten til Gud dra oss mot mennesker, og dette motiverer oss som disipler til å omsette kjærligheten i handling. Vår relasjon til Guds verden blir også forvandlet. Vi ser skjønnheten og Guds gjenskinn i den, og erkjenner at det er hans verden, frukten av hans skaperkraft. Motstanden overfor den skapte verden forsvinner, og vi begynner å forstå rollen vi har som forvaltere.

Som forvaltere arbeider vi under Guds ledelse og står til ansvar for Gud for hvordan vi anvender gavene vi har mottatt. Liknelsen om talentene (Matteus 25:14-30) gjør det klart av ansvaret vårt er å ikke gjemme eller samle på det vi har, men å bruke det slik at det fører til vekst og blomstring, og å være rausere når vi gir fordi vi vet at «Det er saligere å gi enn å få» (Apostelgjerningene 20:35).

Dette intensjonsløftet lister opp noen områder hvor god forvaltning er viktig – min tid og mine evner, mine penger og eiendeler, min kropp, mitt sinn og min ånd.

Våre liv

Innvielsen av våre liv, vår kropp, sjel og ånd, er roten til trofast forvalterskap. Når vi forvalter oss selv på en god måte, blir holdningene til ressursene preget som en naturlig konsekvens.

Vi er ansvarlige overfor Gud for valgene vi tar for våre åndelige liv, uavhengig av om valgene hjelper oss til å vokse og blomstre, eller fører til at vi forsømmer Gudsforholdet vårt. Når vi velger klokt, er det større sannsynlighet for at vi forblir gode forvaltere resten av livet.

Når vi lever i et forhold til Gud, begynner vi å innse at tid, gaver, ferdigheter og intelligens ikke er noe vi har krav på, men er gaver gitt av nåde – gaver som skal brukes og forvaltes til å fremme Guds rike. Vi er kalt til å elske og tjene den verden som Gud skapte. Dette gir mening til alt vi gjør.

Vi innser at all vår tid er en gave fra Gud, og at hvordan vi bruker den skal ære ham. Dette vil omfatte en grundig vurdering av våre ansvar og valg, og at vi sørger for å sette av tid til de tingene som er viktigst og gjør livet bedre både for oss selv og andre mennesker.

Vi er ansvarlige overfor Gud for hvordan vi utvikler og bruker gavene og evnene vi har mottatt. Vi finner muligheter for dette ved å bidra med det vi er og har i fellesskap med Guds folk og i Guds oppdrag på jorden. I det første brevet til menigheten i Korint (kapittel 12), bruker Paulus bildet av menneskekroppen for å minne menigheten om at mennesker har forskjellige gaver, og at hver enkelt er nødvendig for helhetens helse. Når vi er gode forvaltere av våre ferdigheter og gaver, vil vi bruke dem på en klok måte for Guds rikes sak.

Forvaltning av livene våre betyr at vi også må være nøye med hvordan vi behandler kroppen vår. Å ha omsorg for verden omfatter også egenomsorg og Guds kjærlighet til oss krever at vi elsker oss selv. Det betyr at vi må sørge for at vi får nok hvile og fritid til å fornye energien og holde oss friske, og spise så sunt som forholdene legger til rette for, og bare så mye vi trenger.

Iblant kan det oppstå spenning mellom forskjellige aspekter av forvaltningen, og det kan føre til at vi må ta vanskelige valg. For eksempel har noen familier ikke råd til å kjøpe sunn mat, eller en forelder kan være nødt til å jobbe overtid for å tjene nok penger til å ta vare på barna sine. Det er mulig at mennesker i slike situasjoner vet at de er overarbeidet og slitne, men mener likevel at deres handlinger kan rettferdiggjøres ved at de bidrar til å gjøre livet bedre for andre mennesker.

Vi er ansvarlige overfor Gud for forvaltningen av livene våre, inkludert hvordan vi respekterer den vekslende rytmen mellom arbeid og hvile som Gud modellerte i skapelsen. Vi kan ikke rettferdiggjøre manglende pause og hvile i en aktivitet med å begrunne at den er «nyttig». Under bønn må vi gjøre en grundig vurdering av kravene som stilles til livene våre, for å finne den beste måten å leve på.

Våre ressurser

God forvaltning betyr også at vi må tenke over hvordan vi bruker de ressursene vi har. Kristendommen lærer oss at våre penger og eiendeler er gaver fra Gud. Når vi bruker dem på en god måte og i takknemlighet for det vi har, ærer vi Gud. Vår livsstil som soldater bør preges av måtehold og fravær av overdrevent forbruk, slik av vi, gjennom en enkel livsstil, blir i stand til å være rause overfor andre som trenger støtte.

Et konkret aspekt av dette, er å sette til side en del av vår inntekt som et offer til Gud. Det bibelske tiendeprinsippet, som er å gi 10% av vår inntekt eller våre ressurser, brukes ofte som en retningslinje. Som en følge av at vi erkjenner at alt vi har tilhører Gud, blir forvaltningsprinsippet en oppmuntring til raushet i givertjenesten. I noen

sammenhenger der det er knapphet på ressurser, er det å gi tiende en offerhandling som gir Gud ære. På den andre siden er det andre som kan gi mer enn tienden og samtidig ha mer enn de trenger til egne behov. Dersom det er tilfellet, bør raushetsprinsippet være rettleidende får vår givertjeneste og forme hvordan vi velger å bruke og dele de ressursene vi har (2. Korinterbrev 9:5-6). Noen mennesker har valgt å bruke prinsippet «nok er nok!». Det er når en person bestemmer hva som er nok for personlige behov og familiens behov, og gir bort alt som blir til overs. Uansett hvordan våre personlige omstendigheter er, er det enhver soldats ansvar å sikre at vårt forvalterskap omfatter en fast givertjeneste til vårt lokale korps, i tillegg til å bidra til spesielle offer og kampanjer slik som selvfornektelsesinnsamlingen. I noen sammenhenger kan slike gaver komme i form av en del av innhøstningen eller andre produkter³⁵ – alt som et offer til Guds rikes sak.

Forvaltningsprinsippet forutsetter at vi har en ordnet livsstil, der søkelyset er på Gud og hans hensikt heller enn på personlig tilfredsstillelse. Det oppmuntrer oss til å se forbi oss selv til andres behov og å gi hva vi har og er til Gud. Det er ikke alltid lett og kan føles krevende, ettersom vi står til ansvar overfor Gud og hverandre for hva vi er og har. Men om vi bruker som utgangspunkt at alt tilhører Gud, kommer vi ikke til å føle at vi gir avkall på det som er «vårt». Tid, gaver, penger og eiendeler blir da noe vi gir tilbake til Gud som den rettmessige eier. Det kan bety at vi må skifte tankesett, men det åpner opp for å oppfatte verden på en annerledes måte. Da lever vi helt og fullt på dypet, har et løst grep om det vi har, finner ny mening i hverdagslivet, knytter kontakter med andre som også er forvaltere, og opplever en frigjørende glede i det å gi.

For refleksjon og diskusjon

- Skriv ned hvordan du kan tilpasse livsstilen din slik at du blir i stand til å bidra til at forvaltningen av jordens ressurser kan bli bærekraftig.
- Tenk nøye gjennom hvordan du bruker tid, gaver, penger, eiendeler, kropp, sjel og ånd. Skriv ned det du ser. Er det noe du trenger å gjøre?
- Reflekter over behovet for å ta vare på deg selv. Må noe endres?
- Er givertjenesten din et resultat av god forvaltning? Hvorfor/hvorfor ikke?

35 Dette er fortsatt vanlig i mange kulturer, og var nok mer vanlig i Norge da naturallusholdning var en hovednæring.

KAPITTEL 09

Jeg vil avholde meg fra alkoholholdig drikke, tobakk, ikke-medisinsk bruk av vanedannende medikamenter, gambling, pornografi, det okkulte og alt annet som kan slavebinde kropp og ånd.

I DETTE KAPITTELET

- Guds hensikt er at vår oppførsel og våre handlinger ikke skal være til skade for oss.
 - Vi må passe oss for de tingene som frarøver oss friheten til å leve slik Jesus ønsker.
 - Vi er ansvarlige overfor Gud for hvordan vi tar vare på vår åndelige, fysiske, sosiale, intellektuelle og emosjonelle helse.
 - Når salvasjonister tar et tydelig standpunkt mot, og beskriver de negative konsekvensene av, vanedannende oppførsel, arbeider de også for rettferdighet for andre som er «slavebundet» av dem.
 - De som får spesielle utfordringer med å avlegge dette løftet, må behandles med empati og respekt. Avholdenhet fra vanedannende atferd gjør at vi kan leve med integritet som hele og frie mennesker.
-

Etter intensjonen om å være en trofast forvalter av de gavene Gud har gitt oss, inkludert våre egne liv, fokuserer denne erklæringen på vår intensjon om å unngå atferd og praksis som potensielt kan skade eller ødelegge det som er til det beste både for oss selv og andre. Hvis vi leser dette som en vanlig liste med forbud eller regler, kan det virke krevende, eller til og med ulogisk. Dersom vi ser den som en åndelig øvelse som bygger opp vår helse og helhet, blir den derimot en retningslinje for et kristent liv som minner oss om kallet vi har til å være trofaste forvaltere på alle områder av livet.

Åndelig frihet

Kristenlivet kan beskrives som frihetens vei (Galaterbrevet 5:1 og 13). Frihet til å nå vårt fulle potensial som de menneskene vi ble skapt til å være; frihet til å finne oss selv helt og fullt når vi vet at vi er elsket av Gud og velger å elske og tjene ham som et gjensvar på hans kjærlighet; og frihet til å bygge og pleie dype relasjoner med andre mennesker. Denne friheten er bare mulig på grunn av vårt forhold til Jesus. Det er fordi vi tilhører Kristus som hans tjenere at vi er frie til å bli det beste vi kan være (Romerbrevet 1:1; Filipperbrevet 1:1; 1. Korinterbrev 7:22). Han har kjøpt oss til en høy pris (1. Korinterbrev 6:19-20), og den kjærligheten danner grunnlaget for friheten til å elske og tjene. Den gir oss ikke tillatelse til å bli selvsentrente eller overbærende med oss selv, men er en frihet som skal brukes ansvarlig og klokt til vårt eget og andre menneskers beste. Vi er kalt til å beskytte denne friheten og sikre at vi ikke misbruker den eller mister den på grunn av våre holdninger og handlinger. Denne intensjonserklæringen erkjenner muligheten for at vi kan kompromittere friheten vi har som kristne og dermed skade eller ødelegge den rikdommen den utgjør i livene våre. Det som kan se ut som begrensninger, blir snarere et valg vi tar for å unngå ting som kan hindre oss i å leve livet i Kristus i hele sin fylde.

Alt som kan slavebinde

«Slavebinde» er et nøkkelord i overskriften. Som en kontrast til den friheten vi har som Jesu tjenere, mister vi den friheten og setter kontakten med Jesus i fare dersom noen eller noe annet slavebinder oss. Det er et klart valg for salvasjonister å ikke akseptere eller bruke noen form for stoffer eller velge en atferd som har mulighet til å endre våre handlinger og reaksjoner og føre til avhengighet eller slaveri. Alle handlingene eller stoffene som nevnes, og flere andre, har potensial til å slavebinde på grunn av de vanedannende egenskapene de har. Det er mulig at et personlig valg om utprøving, kan føre til fysisk, følelsesmessig eller psykologisk behov og avhengighet. Dette må ikke tas lettvint på, eller ignoreres. Om det skjer, kan avhengighetens sug føre til at vi forsømmer, skader eller ødelegger andre forpliktelser og relasjoner. Vi kan ikke være avhengige av noen form for stoffer eller uheldig atferd og samtidig beholde friheten vi har til å leve som Jesu Kristi tjenere. Dette kan også omfatte stoffer som i seg selv ikke er skadelige eller ulovlige, men som likevel kan bli vanedannende på grunn av et bruksmønster som skaper et usunt behov for dem.

Selvbeherskelse

Vi er ansvarlige overfor Gud for hvordan vi beskytter vår egen fysiske, sosiale, intellektuelle og emosjonelle helse. Når vi ser oss selv som skapt i Guds bilde, forstår vi hvor viktig det er å leve et sunt og helhetlig liv. Vi er kalt til å kle oss i det nye mennesket, «det som blir fornyet etter sin skapers bilde» (Kolosserbrevet 3:10). Selvbeherskelse er oppført blant egenskapene som kommer som en frukt i livene våre når Den hellige ånd lever i oss (Galaterbrevet 5:23). På samme måte tar Peter med selvbeherskelse i listen over dyder som vi skal «sette all vår iver inn på» å ha som en del av livene våre, slik at vi blir virksomme og produktive kristne (2. Peters brev 1:5-7). Når vi er selvbehersket, er vi i stand til å ta valg som er i samsvar med livet vi lever som kristne. Vi velger det gode liv ved å ha kontroll over handlinger og reaksjoner, og skille mellom de tingene som potensielt er skadelige for oss selv og andre mennesker, og de tingene som vil gjøre det mulig for oss og andre å vokse og blomstre. Paulus minner Timoteus om at denne visdommen ikke er noe vi kan oppnå på egen hånd, men noe Ånden gir (2. Timoteusbrev 1:7), men vi må velge å ta imot denne gaven og la Åndens visdom få forme hvem vi er og hva vi gjør.

Med rettferdighet som mål

Frelsesarmeen har en langsiktig forpliktelse overfor dem som er alvorlig påvirket av avhengighet. Når vi motarbeider vanedannende atferd, arbeider vi for andres rettferdighet i tillegg til å passe på våre egne liv. Vi står opp mot og adresserer de negative konsekvensene av alkohol- og narkotikamisbruk, tobakk, gambling, pornografi og annen vanedannende atferd i solidaritet med dem som er negativt berørt av dem.³⁶ Når vi for eksempel velger å ikke drikke alkohol, erkjenner vi at mye av volden som foregår i hjemmet er forårsaket av alkoholmisbruk. Det samme gjelder skader og tap av liv forårsaket av berusede sjåførere. På samme måte fordømmer vi nedbrytningen av andre mennesker når vi velger å unngå pornografi; og når vi velger å ikke bruke tobakk, setter vi søkelys på de skadelige virkningene tobakk har på helsen til brukerne og de rundt dem.

Samtidig tilbyr vi en alternativ livsstil og synliggjør vårt engasjement for helse, helhet og hellighet. Vi erkjenner at Herren har kalt oss til å «gjøre rett, vise trofast kjærlighet og vandre ydmykt med Gud» (Mika 6:8). Det gjør vi når vi står opp for og med dem som lider på grunn av avhengighet, og setter søkelyset på deres rettferdighet.

Jeg vil avholde meg fra

Når vi velger en livsstil hvor målet er å unngå vanedannende atferd, må vi være varsomme så det ikke fører til at vi får en følelse av moralsk overlegenhet. Vi er klar over at ikke alle, inkludert andre kristne, gjør de samme valgene som oss. Mange

36 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> Alkohol i samfunnet; pornografi.

salvasjonister vil støte på potensielt vanedannende atferd som bruk av alkohol eller tobakk i hjemmet eller i arbeidslivet. Når det skjer, må de ikke dømme eller fordømme, men være vennlige mens de samtidig opprettholder sin personlige intensjon og integritet.

I noen kulturer er visse typer vanedannende atferd mer eller mindre framtreddende. For eksempel vil det i et muslimsk samfunn sannsynligvis være mindre alkoholforbruk, mens røyking på tilsvarende måte er blitt ulovlig på offentlige steder i flere vestlige land på grunn av helsefaren. Dette har ført til at antallet mennesker som røyker har gått betydelig ned.

Vi erkjenner også at det noen ganger er overdrivelsen som er skadelig, snarere enn selve aktiviteten – som for eksempel alkohol eller gambling. Til tross for dette velger vi som salvasjonister å avstå helt fra disse aktivitetene. Derimot er pornografi galt for alle mennesker under alle omstendigheter. Det samme gjelder okkult praksis som tilbyr en alternativ og åndelig opplevelse som er motstridende til livet i Kristus.

Pornografi blir stadig lettere tilgjengelig på grunn av den nesten universelle tilgjengeligheten av enheter som kan kobles til internett. Det betyr at det er tilgjengelig for alle i alle aldre som har en mobil elektronisk enhet eller datamaskin. Følgelig blir det stadig vanskeligere å beskytte sårbare individer, inkludert barn, fra å bli utsatt for det. Pornografi er også tilgjengelig som nedlasting uten noen form for samhandling med et annet menneske. Begge disse trendene gir grunn til bekymring da de fjerner barrierer som i tidligere generasjoner kan ha avskrekket noen fra bruk av pornografi.

Den økende tilgjengeligheten av teknologi, Internett og mobiltelefoner har satt lyset på andre former for vanedannende atferd. Disse kan omfatte gambling på nettet, altoppslukende spill på elektroniske enheter og konstant sjekking av sosiale medier. Hver av disse kan konsumere tid og ressurser som med rette hører hjemme andre steder, og kan isolere individet fra normal menneskelig samhandling. Dersom det tas for langt, kan det skade en sunn holistisk livsstil og «slavebinde» sinn og ånd.

På samme måte minner ordet «okkult» oss om at det er mange alternative former for spiritualitet som kan være uforenlig med kristen tro. Disse kan omfatte tradisjonell tro og praksis,³⁷ eller de nye formene for spiritualitet som dukker opp i det moderne samfunnet. I noen kulturer er det en farlig forestilling om at disse kan forenes med Skriften, teologien og det kristne fellesskapet for å skape en tilpasset personlig åndelighet som ikke samsvarer med noe tradisjonelt mønster. Som salvasjonister er det viktig at vi ikke fristes til å åpne opp for former for religiøs tro eller praksis som ikke er i samsvar med livet i Kristus.

37 <https://www.salvationarmy.org/isjc/ips> Ancestral Worship

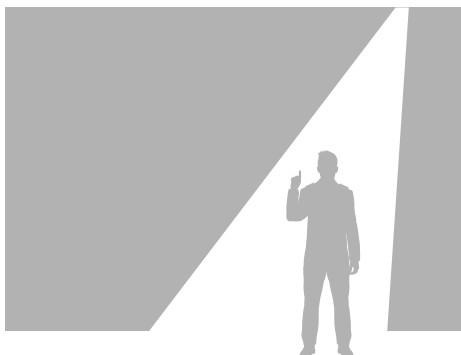
I likhet med de andre erklæringene i Soldatpakten kan denne standarden være vanskelig for noen mennesker å gjøre til sin, eller å etterleve. Hvis det er tilfelle, er det viktig at de det gjelder kan stole på salvasjonistfellesskapet, og at de der kan finne støtte, veiledning og ansvarlighet. Alle salvasjonister som sliter med dette løftet, kan forvente å bli møtt med nåde og empati og å få den hjelpen de trenger for å komme tilbake på rett spor. I tillegg til åndelig veiledning og støtte, kan de bli oppfordret til å søke den profesjonelle hjelpen de trenger for å komme ut av den vanedannende atferden og praksisen. For noen er dette en veldig vanskelig vandring som vil kreve tålmodighet, vennlighet og en tilpasset ansvarliggjøring slik at de kan fortsette som soldater. Pastoralrådets empatiske ansvar og gjenopprettelsestiltak vil være avgjørende i slike situasjoner.

Denne intensjonserklæringen er både praktisk og åndelig. Frelsessoldater velger å leve ut sitt kristne disippelskap uten påvirkning av noen form for stoff eller aktivitet som slavebinder kropp, sinn og ånd. Det er en innvielse en salvasjonist gjør som ikke er bindende for noen andre, men den er likevel viktig for oss. Samtidig viser vi solidaritet med og for dem som er blitt skadet og ødelagt av vanedannende atferd. Denne erklæringen minner oss om at bruk av stoffer og aktiviteter kan skade vår åndelige, fysiske, sosiale, intellektuelle og emosjonelle sunnhet, og understreker behovet for at vi lever på en måte som fører til helse og helhet. Erklæringen er ikke ment å være en lov vi blir kontrollert eller dømt etter, heller ikke som et utgangspunkt for å dømme andre som ikke deler denne spesielle innvielsen. Det er en salvasjonistisk bekreftelse av vårt kall til å leve helt og fullt, i frihet og med integritet som mennesker som tilhører Kristus.

For refleksjon og diskusjon

- Er det noen form for vanedannende atferd i livet ditt? Hva må du gjøre med det, og hvem velger du å gjøre deg ansvarlig overfor?
- Tenk på nye vanedannende atferdsmønstre som er sosialt akseptable eller tolereres med mindre de tar fullstendig over – f.eks. videospill og mobiltelefoner. Diskuter mulige effekter på enkeltpersoner og fellesskap.
- Hvilke praktiske ting kan du gjøre for å hjelpe mennesker som sliter med avhengighet?
- Hvor ser du innflytelsen av alternative former for spiritualitet i ditt samfunn?

KAPITTEL 10

Jeg vil være trofast mot hensikten Gud hadde med å oppreise Frelsesarmeen, dele de gode nyhetene om Jesus Kristus, bestrebe meg på å vinne andre for ham og i hans navn vise omsorg for de trengende og vanskeligstilte.

I DETTE KAPITTELET

- Vårt kall som salvasjonister er alltid knyttet til misjon. Det er en respons på invitasjonen til å delta i Guds oppdrag og dele vår egen frelsesopplevelse med andre.
 - Vi formidler evangeliet gjennom vår egen erfaring av forvandling, disippelskap og forvaltning i fellesskap.
 - Hvordan vi formidler evangeliet kan variere avhengig av sammenheng og kultur.
 - Salvasjonister forstår misjon som et holistisk oppdrag. Det vil si som et kall til den enkelte om å dele den gode nyheten om frelse, og at det å elske vår neste kommer til uttrykk i praktisk handling.
-

De tre siste intensjonserklæringene har et tydelig søkelys på vårt forhold til Frelsesarmeen. De fremhever hvor viktig Guds hensikt og Frelsesarmeens prinsipper og praksis er i dannelsen av vår identitet som soldater. Som en del av den universelle kristne Kirken, deltar Frelsesarmeen i Guds oppdrag, og definerer hvordan det kan skje ved å «forkynne Jesu Kristi evangelium og i hans navn møte menneskelige behov uten diskriminering.»³⁸.

Denne erklæringen gir tre av Guds hensikter som Frelsesarmeen har gjort til sine. De er rotfestet i Guds misjonsoppdrag i, og til, verden. Frelsesarmeen engasjerer seg i misjon fordi Gud engasjerer seg i misjon.

Frelsesarmeen er «et kristent kirkesamfunn med en permanent oppgave overfor de uomvendte»³⁹. Gjennom Jesu liv, død og oppstandelse kommer Gud oss i møte i forsonende kjærlighet og tilbyr oss et fellesskap hvor vi kan vokse og blomstre.

Som frelsessoldater tilhører vi et samfunn av troende hvor vi kan oppleve fellesskap, helbredelse, motta næring på disippelvandringen og bli utrustet for tjeneste og oppdrag. Våre egne liv blir rikere, vår åndelige erfaring dypere og vår opplevelse av kristent fellesskap utvides idet vi finner vår plass som en del av alt Guds folk. Vi samles i samfunn for å bli sendt ut i oppdrag. Vårt kall som salvasjonister er alltid oppdragsfokusert. Vårt mål er å dele den forvandlingen vi har opplevd med andre.

Troslæren minner oss om at «Vi tror Herren Jesus Kristus, ved sin lidelse og død, har tilveiebrakt forsoning for hele verden, så alle som vil kan bli frelst»⁴⁰. Som forsonet med Gud og forvandlet som mennesker, når vi ut til andre med et budskap om forsoning og forvandling som har kraft til å forvandle livene til enkeltmennesker, gi liv og mening til samfunn, og påvirke det offentlige liv i byer og nasjoner.

Frelsesarmeens navn minner oss om behovet for målrettet aktivitet. En armés oppgave er ikke å skille seg fra verden ved å stenge seg inne på kasernen, men å forberede seg der og være klar for oppdrag i verden når kommandanten sender arméen ut. Et utbytte av å være soldater i Frelsesarmeen, er at vi vokser i vår kristne erfaring og utvikler våre evner til å delta i Guds forsonende kjærlighetsoppdrag.

Å dele den gode nyheten om Jesus Kristus

Frelsesarmeens budskap er frelse. Kjernen i den kristne troen er at Guds kjærlighet til menneskeheten aldri svikter. Gud skapte oss i sitt guddommelige bilde for at vi skulle ha et forhold til ham. Dette forholdet krever at vi er lydige mot Guds vilje for våre liv,

38 Fra Frelsesarmeens internasjonale misjonserklæring.

39 HiT s. 340.

40 Trosartikkel #6 -> Johannes 3:14, Romerbrevet 3:23-24.

og for verden. Bibelen forteller historien om menneskene. De ble skapt i Guds bilde for å leve i harmoni med hverandre og med skaperverket. Den forteller også om ulydighet, om menneskenes opprør, og om våre forsøk på å leve utenfor Guds kjærlige innflytelse. Men Gud ga ikke opp menneskeheten og kom gjentatte ganger med tilbud om frelse og forsoning.

Til slutt snakker Det gamle testamentet om den tiden da Gud endelig vil komme og frelse (Jesaja 35:3-4; Jeremia 33:14-16), slik at menneskene kunne forvandles innenfra (Jeremia 31:31-34). Det nye testamentet forteller oss hvordan Jesus oppfylte denne profetien. Han lærte at tiden var inne for at Guds rike kunne komme, og med sitt liv viste han hva det vil si å leve som borger i Guds rike. Hans død bygde bro over skillet mellom oss og Gud, og hans oppstandelse er den endelige bekräftelsen på Guds frelsesverk gjennom ham. Det at Gud ga oss Jesus, betyr at vi kan bli frelst. Det utgjør en nødvendig forandring i vår relasjon til Gud, endrer hvordan vi ser på oss selv, og former våre relasjoner til andre mennesker. Bibelen forteller at vi er blitt en «ny skapning» (2. Korinterbrev 5:17).

Dette er den gode nyheten om Jesus Kristus. Som salvasjonister som eier denne erfaringen, tror vi at vi har et ansvar for å dele vår historie med andre mennesker, slik at frelseserfaringen også kan bli deres historie. «Vårt oppdrag er å ta del i Guds oppdrag: Å dele beretningen om Jesus ... med overbevisende inderlighet, slik at mennesker oppdager at akkurat det er grunnlaget for deres frelse også»⁴¹. Det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, og betrodde budskapet om forsoningen til oss.» (2. Korinterbrev 5:17-21).

Å vinne andre for Jesus

Vi tror at de gode nyhetene om Jesus er relevante overalt og for alle generasjoner. Det er ikke bare en historie som det er godt å lytte til, men en invitasjon til et forhold som forventer et svar. Ingen kan forholde seg likegyldige; vi må enten akseptere eller avvise et forhold til Jesus som vil forvandle hvem vi er og hvordan vi lever. Vi kan ikke ta det valget på vegne av andre, og vi kan heller ikke være ansvarlige hvis andre velger å ikke ta imot invitasjonen. Men vi kan vitne om forvandlingen som har skjedd i våre egne liv mens vi formidler de gode nyhetene om Jesus.

Når vi kommer med denne intensjonserklæringen, må vi være klar over at sammenhengen det skjer i kan legge føringer for hvordan vi kan leve den ut. Forskjellen i kultur, og noen ganger lovene i det landet vi bor i, kan bety at ikke alle salvasjonister kan gjøre de samme tingene når vi prøver å vinne andre for Kristus.

Noen steder er det fullstendig frihet til å dele troen vår med andre, enten det skjer på private eller offentlige arenaer, og da er det forventet at andre religioner og filosofier

41 HiD s. 109

har den samme retten til å bli hørt. I slike land er det mulig å fortelle de gode nyhetene om Jesus, men det kan ofte være vanskelig å overbevise mennesker om at det krever et klart og avgjort «*ja*» til Jesus Kristus som frelser og Herre i livet. De har så mange valgmuligheter når det gjelder tro, at de sliter med å forplikte seg til en. Mange tror at det heller ikke er nødvendig å gjøre det, og at de kan teste ut og velge deler av flere forskjellige filosofier og trosretninger som grunnvoll for livene sine.

I andre kulturer kan det være begrensninger og lover som betyr at det ikke er mulig å dele troen vår åpent eller å oppmuntre noen andre til å bli kristne. På disse stedene vitner salvasjonister gjennom måten vi lever på. Når vi lever ut Soldatpakten i vår familie, i vennskap og på arbeidsplassen, vil våre relasjoner, handlinger og reaksjoner vise hvem vi er i Kristus. Livene våre vil da bli attraktive og meningsfylte og kan oppmuntre andre mennesker til å stille spørsmål om hva som motiverer oss til å leve på en slik måte.

Historien om Jesus Kristus er «gode nyheter». Å holde det for oss selv blir meningsløst, men hvordan vi deler det vil også avhenge av våre egne ferdigheter, gaver og personligheter. Noen mennesker har fått evangelisering som gave, og har en naturlig evne til å formidle de gode nyhetene om Jesus og oppmuntre andre mennesker til å ta imot ham som Herre. Men selv om det ikke er vår gave, bør vi fortsatt være forberedt på å forklare hva og hvorfor vi tror, og livene våre må gjenspeile hva det vil si å være Jesu disippel (1. Peters brev 3:15-16).

I hans navn møte menneskelige behov

I Frelsesarmeens første tid var William Booth utelukkende fokusert på individuell, personlig frelse. Men da han begynte å reflektere over initiativene mange salvasjonister tok for å gi praktisk støtte til noen av de fattigste menneskene i samfunnet, begynte han å se på disse frigjørende handlingene som en del av Guds oppdrag. Gjennom hele Bibelen har Gud befalt sitt folk å ta vare på mennesker som er fattige, befinner seg i utkanten av samfunnet eller er ekskludert fra det. Dette kommer klart til uttrykk i loven i Det gamle testamente (3. Mosebok 25:35-38). Det gjentas i Jesu undervisning, i hvordan han helbredet de syke (Lukas 4:18-19) og i hvordan den første menigheten utførte oppdraget (Apostelgjerningene 4:32-35). Denne holistiske forståelsen av frelse som binder sammen evangelisering med omsorg for hele mennesket, har blitt en del av identiteten til salvasjonister. Å elske Gud fører til at vi elsker andre (Matteus 22:37-40). Vi elsker ved å vise respekt og gi dem verdighet og håp som mennesker som er skapt i Guds bilde. De er elsket av ham og har et tilbud om frelse gjennom Jesus Kristus. Vi bryr oss om vanskeligstilte mennesker fordi dette er en del av det Gud kaller oss til å være, og fordi vi i hele verden ønsker å se den totale forvandlingen som bare kan oppnås gjennom frelse. Dette er like mye en del av vår tjeneste som hellighets- og frelsesmøter eller friluftsmøter.

Det vil ta forskjellige former og komme til uttrykk på ulike måter i forskjellige kulturer og situasjoner. Noen ganger kan vi vise mennesker omsorg som enkeltpersoner, kanskje som en venn eller nabo. Andre ganger kan vi støtte gjennom de sosiale tiltakene i korpset. På noen steder driver Frelsesarmeen sosiale institusjoner som tilbyr omsorg og profesjonelle tjenester som gir praktisk, følelsesmessig og åndelig støtte for nåtid og fremtid. I hvert enkelt tilfelle må det være mulig for dem vi betjener å starte vandringen som fører til forvandling, og på den reisen bli alt det Gud kaller dem til å være.

Noen ganger kan det være fristende å anta at «vi» har løsningen på «deres» problemer, men dette er ikke alltid tilfelle. Det er viktig at vi behandler hver enkelt med respekt og ikke antar at vi alltid vet hva som er best for dem. Vi må lytte til dem og jobbe sammen med dem, og prøve å forstå deres situasjon, uten å ta for gitt at vår tolkning av deres situasjon er riktig, eller at det vi ser som løsning, er det de trenger.

I noen situasjoner kan soldater få mulighet til å utfordre og endre de samfunnsmessige og strukturelle mekanismene som bidrar til, eller forårsaker, at det oppstår sosial nød. Gjennom dette bidrar de til rettferdighet for de menneskene som blir berørt. Dette er også et av kjennetegnene på evangeliets forvandlende kraft. Det er en oppfyllelse av Jesajas profeti (Jesaja 58:6) og Jesu lære (Lukas 4:18-19), og er et vitnesbyrd til verden om Gudsrikets verdier.

Dette vil ikke være mulig i alle sammenhenger hvor Frelsesarmeen arbeider, særlig i land hvor kristendommen er en minoritetstro. På slike steder er omsorgen for dem som er i nød et vitnesbyrd om mulighetene i en verden der kjærlighet er den motiverende faktoren, og at ingen trenger å være ekskludert fra den kjærligheten.

Guds oppdrag er vårt oppdrag. Vårt svar på invitasjonene til å delta i Guds oppdrag blir synlig ved at vi deler vår frelsesopplevelse med andre, fordi vi tror at frelse fører til forvandling og helbredelse for enkeltmennesker, samfunn og i verden.

For refleksjon og diskusjon

- Hvordan lever du ut ditt kall til oppdrag i din egen kultur og kontekst? Lag en liste over muligheter og utfordringer.
- På hvilken måte påvirker dine ferdigheter, gaver og personlighet hvordan du deler troen din?
- Hvilke kulturelle eller politiske utfordringer møter du når du deler troen din med andre mennesker?
- Diskuter hvordan vi, som et samfunn av troende, kan styrke fellesskapet og vokse som disipler.
- Reflekter over hvordan Jesu Kristi liv, død og oppstandelse åpner veien for vår forsoning og vårt forhold til Kristus, i oss selv og i andre.

KAPITTEL 11

Jeg vil, så langt jeg kan, være aktiv engasjert i korpsets liv, arbeid og utadrettede virksomhet, samt gi en så stor andel av inntekten min som mulig for å støtte Frelsesarmeens oppdrag lokalt og globalt.

I DETTE KAPITTELET

- Salvasjonister tror at alle Jesu etterfølgere er en del av det allmenne prestskapet hvor hvert enkelt medlem har et oppdrag og en tjeneste å fullføre som er i samsvar vårt kall, våre gaver, ferdigheter og evner.
 - Salvasjonister er kalt til å leve et misjonsfokuset liv i og gjennom Frelsesarmeen. Vi forventes å bruke og dele våre ressurser som gode forvaltere.
 - Soldater og offiserer deler en felles forpliktelse til vår tro, vårt oppdrag og vår tjeneste i Frelsesarmeen.
 - Som soldater kjenner vi en samhörighet med salvasjonister over hele verden, som innebærer at vi gjensidig støtter hverandre og lærer av hverandre, og når det er mulig, feirer gudstjeneste, tjenestegjør og ber sammen.
-

Frelsesarmeen er forpliktet til en total mobilisering av alle soldater. Soldater forventes å delta i Arméens liv. Vi vier oss til aktiv deltakelse i Guds oppdrag slik det kommer til uttrykk i og gjennom Frelsesarmeen. Ikke alle salvasjonister vil være i stand til å gjøre dette på samme måte. Vår deltakelse er påvirket av vår personlige situasjon og av hvordan Frelsesarmeens oppdrag finner et egnet og tilpasset uttrykk i vår kulturelle sammenheng.

Det innebærer ikke at det bare er soldater som kan være involvert i livet i et korps. I mange territorier er det mennesker som har Frelsesarmeen som sin menighet, men som enten velger å ikke bli soldater, eller hvor det er forhold som gjør det umulig for dem. De bør inkluderes i fellesskapet, og gis muligheter til å bidra med sine evner, uten spesifikke forpliktelser eller forventninger. Derimot kalles de som innvier seg til soldatskap til bevisst involvering og forventes å være aktive deltakere i korpset liv.

Det allmenne presteskap av alle troende

Vi deltar som soldater som del av et korps sammen med andre mennesker. Troen vår næres og uttrykkes best i et fellesskap av troende. Det er også som en del av dette trossamfunnet at vi vitner til verden om Jesu frelsende og forvandlende kjærlighet.

Salvasjonister tror at vi tilhører det allmenne presteskap av alle troende. Det betyr at vi tror at alle kristne har adgang til Gud gjennom Kristus (1. Timoteusbrev 2:5). Det minner oss også om at Kirken som helhet er et «kongelig presteskap» (1. Petersbrev 2:9), og «derfor har den enkelte troende et kall og en tjeneste å oppfylle»⁴². Dette er sant for alle soldater i alle korps. Det betyr ikke at hvem som helst kan velge å gjøre hva som helst eller ta en hvilken som helst rolle. Men det betyr at hver soldat med hjelp fra andre, skal finne ut av hva som kan være deres unike bidrag til livet i fellesskapet. Vi har alle forskjellige gaver, ferdigheter og evner som vi kan bidra med og bruke. Når vi arbeider sammen, oppdager vi hvor viktig den enkelte er, og verdsetter rikdommen i det store mangfoldet som Guds folk representerer når de troende står sammen (Romerbrevet 12:3-8). Som soldater i Frelsesarmeen opplever vi en dyp følelse av tilhørighet og fellesskap når vi står i tjeneste sammen med andre som deler vårt engasjement. Når vi står i et felles oppdrag opplever det meningsfylt, og det gir oss en glede som beriker livene våre. Det samme skjer når vi kommer sammen i tilbedelse, og Den hellige ånd knytter oss sammen med hverandre og med Gud.

Liv, arbeid, og utadrettede virksomhet

«Jeg vil, så langt jeg kan, være aktiv engasjert i korpsets liv, arbeid og utadrettede virksomhet».

42 *HiT* s. 240.

Alle soldater blir innvidd til soldat i et spesifikt Frelsesarmé-korps. Når vi offentlig har avlagt vårt intensjonsløfte om å leve i samsvar med standardene i Soldatpakten, blir navnene våre ført inn i korpset «soldatrulles». Som soldater erkjenner vi at vi er underlagt autoritet. Til syvende og sist er dette Guds autoritet, men samtidig er vi organisert som en hær, og har forpliktet oss til å samarbeide under ledelse av offiserer og underbefal for å nå et felles mål.

Som soldater har vi mottatt Guds kall i våre liv. Vi har innviet oss til å arbeide med vårt trosliv, med vår personlige utvikling, og med vårt oppdrag og vår tjeneste i Frelsesarmeen. Noen soldater vil bli underbefal og gi tid, gaver og ferdigheter til fellesskapet som åndelige ledere som har sagt ja til å ta ansvar i sitt lokale Frelsesarmé-korps. De vil bidra med pastoral omsorg, utforming av strategier, gudstjenesteliv, overvåke økonomien og gi retning for fremtiden. Når vi har lederansvar, er det viktig å holde blikket festet på hva som er hensikten med det oppdraget Gud har gitt oss.

Salvasjonister har også et ansvar for å bruke mulighetene til å vitne og tjene utover det som skjer gjennom korpsets formelle program. Den innvielse vi gjør når vi undertegner Soldatpakten må gjenspeiles i hvordan vi lever, og i beslutningene vi tar på alle områder av livet. Vi står i mange relasjoner til familie, venner, arbeidskollegaer og mennesker som vi er sammen med på fritiden. Vi skal til enhver tid leve som mennesker som kjenner Kristi forvandlende kraft, og som oppriktig prøver å leve i samsvar med Gudsrikets verdier. Dette betyr ikke at vi skal framstå som «superkristne» eller late som om vi er moralsk overlegne, men ganske enkelt at vi velger å leve på en måte som er i samsvar med løftene vi har gitt. Livet vårt som soldater skal alltid gjenspeile den indre integriteten og selvdisiplinen som har sitt utspring i et hellig liv, og som fører til at våre beslutninger og valg gjenspeiler hvem vi er i Kristus. Vi må være villige til å vitne om vår tro på Kristus, dele evangeliet på en måte som er passer med situasjonen vi står i, mens vi holder fast på troen om at den forvandlingen vi opplever er relevant og virkekraftig for alle mennesker.

Noen soldater kan være ansatt i Frelsesarmeen, og gjennom dette arbeidet kan de utøve kallet til tjeneste og oppdrag i sin lokale setting, mens andre bruker sine ferdigheter og gaver gjennom verdslig arbeid som en støtte og ressurs for å realisere oppdraget.

Andre soldater vil oppleve at Gud kaller dem til tjeneste som offiserer i Frelsesarmeen. Når det skjer, er konsekvensen av deres lydighet mot Gud at de vil bryte opp fra sine lokale korps og sitt verdslige arbeid for å bli ordinert og sendt ut som offiserer i Frelsesarmeen. Kallet de opplever, vil bli prøvd og bekreftet gjennom en prosess med grundig vurdering og opplæring som også vil utruste dem for offiserstjenesten. De stiller seg rådighet til å bli beordret av sine territoriale ledere til det beste for Guds oppdrag.

Officersskap krever lydighet mot dette kallet. Det gir mulighet for dem som opplever seg kalt og som får dette kallet bekreftet av Frelsesarmeen, til å oppfylle kallet sitt.

I tilbedelsen gir vi Gud den ære Gud fortjener. Som Guds folk hyller vi Gud som Majestet og takker for godheten hans og frelsen vi har mottatt gjennom Kristus. Når vår bevissthet om Guds nærvær sees i sammenheng med vår bevissthet om vår egen menneskelighet, innser vi at det bare er i vår relasjon til Gud vi kan finne ressursene vi trenger for å vokse i hellighet og leve med integritet. Gjennom tilbedelsen blir vi styrket, bevart og utfordret til å bli det folket som Gud har tenkt at vi skal være. Tilbedelsen utrustrer oss for aktivt og effektivt soldatskap.

Begrepet «krigsartikler» gir et tydelig signal om soldatskapet aktivistiske karakter. «Frelsesarmeen» er en militær metafor, og da forventes det at soldatene deltar i «kampen». Bildet av en armé som er i krig mot det onde, enten det dreier seg om frigjøring av enkeltpersoner eller å befri samfunnet fra nedbrytende krefter, står sentralt i vår selvforståelse. Jesus lærte at det viktigste budet er: «Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele ditt sinn og av all din kraft. Det andre er dette: Du skal elske din neste som deg selv.» (Markus 12:30-31). Å elske Gud og elske vår neste gir motivasjon for kampen mot de individene og strukturene som ved sine holdninger og handlinger krenker enkeltpersoner og grupper og ikke verdsetter dem som mennesker som er skapt i Guds bilde (1. Mosebok 1:26-27). Som frelssoldater er vi kalt til å arbeide for rettferdighet for alle mennesker.

Å elske Gud og å elske vår neste minner oss også om at alle har rett til den forvandlingen som kommer gjennom å ta imot Guds kjærlighet. Vår sjette trosartikkel slår fast at «alle som vil, kan bli frelst». Soldatskapet er en påminnelse om det ansvaret vi har for å dele denne sannheten med alle. Vi er vitner om det vi har opplevd. Som soldater har vi et ansvar for å dele historien vår.

Frelsesarmé-uniformen og Frelsesarmeens profilkler er viktige påminnelser om vårt eget løfte, et tegn på vår identitet og et vitnesbyrd om Jesu nærvær i våre liv. De viser også tilhørighet til det lokale korpset og til Frelsesarmeen globalt. Uniformen gjør oss synlige som kristne i nærmiljøet. I mange sammenhenger kan den gi oss anledning til å vitne for mennesker som enda ikke er kristne, gjennom å forklare hvem vi er og hvorfor vi bruker uniform. Under noen omstendigheter kan soldater være fullt ut tro mot løftet de har, og aktivt involverte som soldater, uten å bære uniform.

Raus givertjeneste

En aktiv soldat vil velge å støtte Frelsesarmeens arbeid på en raus måte. Som mennesker som engasjerer oss i Arméens mål, praksis og prinsipper, har vi et ansvar for å sørge for at den har de ressursene den trenger for å fortsette å utvikle seg. Ingen soldater kan være involvert i alle aspekter av Frelsesarmeens mangfoldige arbeid, men hver soldat kan forplikte seg til å ofre det vi kan i forhold til våre egne ressurser og vårt engasjement.

Vi gir til Frelsesarmeen i takknemlighet for de gavene vi mottar fra Gud. Det motiverer oss til å væreause når vi frivillig deler de ressursene vi rår over, og bruker

de mulighetene vi har til å støtte både vårt lokale korps, spesielle prosjekter og Frelsesarmeens internasjonale arbeid. Dette er ikke bare en mulighet for de som har mer enn de trenger til å gi ut av sin overflod, men er også en meningsfull måte for hver soldat å dele det de har. Soldater er også innstilt på å bidra med sine gaver, ferdigheter og evner etter behov, slik at Arméens arbeid, gudstjenesteliv og vitnesbyrd kan utvikle seg.

Frelsesarmeens verdensvide arbeid

For de fleste frelsessoldater vil vårt aktive engasjement primært dreie seg om vårt korps, divisjon og territorium. Samtidig er vi klar over at vi også på en eller annen måte bør støtte den internasjonale Frelsesarmeen. Som soldater tilhører vi det verdensvide salvasjonistfellesskapet. Vi bor i forskjellige land, representerer svært forskjellige livsstiler, har ulik tilgang på ressurser, og gudstjenestene våre kan oppleves som annerledes i uttrykk og form. Likevel deler vi den samme innvielsen til soldatskap i Frelsesarmeen, som visker ut forskjeller og samler oss i enhet. Vi anerkjenner hverandre som brødre og søstre i Kristus som, hver for oss i forskjellige situasjoner, er aktivt involvert i Frelsesarmeens arbeid, gudstjenesteliv og vitnesbyrd. Vi skaper og bruker mulighetene til å gjensidig støtte hverandre, lære av hverandre og, når det er mulig, stå sammen i tilbedelse, tjeneste og bønn.

Så langt jeg kan

Det er fire viktige ord i denne erklæringen: *Så langt jeg kan*. Når vi blir soldater i Frelsesarmeen, tilhører vi et verdensomspennende fellesskap av troende som gir mange muligheter for vitnesbyrd og tjeneste. Mulighetene vil variere avhengig av hvor vi bor i verden og hvordan Frelsesarmeens oppdrag kommer til uttrykk i vårt korps. Samtidig erkjenner vi at vi alle er unike individer som bidrar med alt vi er og har til Gud og Frelsesarmeen. Vårt aktive engasjement kan være veldig forskjellig fra det andre mennesker bidrar med. Det er ingen standard forventning annet enn vår innvielse til å bli det Gud har tenkt at vi skal være, og å gi det Gud ber oss om. Når vi sliter med å nå opp til dette idealet, og ikke klarer å bli det vi kan bli og å gjøre det vi kan gjøre, bør vi kunne forvente støtte og oppmuntring fra offiserer, underbefal og modne kristne som kan hjelpe og veilede.

Denne intensjonserklæringen har søkelyset på hvordan vi investerer i Guds oppdrag slik det kommer til uttrykk gjennom Frelsesarmeen. Vi velger å jobbe, tilbe og vitne fordi vi har viet oss til Gud og engasjert oss i en guddommelig hensikt. I lydighet mot Gud finner vi tilfredshet og glede som mennesker som har «sverget Gud vår troskap og derfor får rett til å bli Guds barn».⁴³

43 *Fri oversettelse som henviser til Johannes 1:12: «Men alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.»*

KAPITTEL 12

Jeg vil være tro mot
Frelsesarmeens
prinsipper og praksis,
lojal mot dens ledere
og vise salvasjonist-
ånd både i medgang
og motgang.

I DETTE KAPITTELET

- Soldatskapet danner et veiledende rammeverk for hvordan vi lever som disipler og etterfølgere av Jesus Kristus.
 - Å bli det Gud vil at vi skal være, er som å være på en reise. Der kan vi tidvis oppleve at vi sliter med, eller ikke klarer å holde, den standarden som er satt i Soldatpakten. Når det skjer, må vi hente støtte i fellesskapet av de troende, slik at en god relasjon med Gud og mennesker gjenoprettes.
 - Som salvasjonister er vi kalt til gjensidig ansvarlighet, til personlig og kollektiv hellighet. Dette kommer til uttrykk gjennom engasjement, lojalitet og aksept av delegert autoritet.
 - Selv om det å være soldat i Frelsesarmeen en glede og et privilegium, er det ikke lettvinnt eller behagelig. Det kan oppstå situasjoner der salvasjonister blir kalt til å støtte hverandre og søke Gud for å få mot og visdom til å stå samlet i kampen.
-

Å bli soldat innebærer langt mer enn å bli med i et salvasjonistfellesskap; det er mer enn å finne sin plass i korpsets aktiviteter. Soldatskap er et rammeverk for vårt kall til disippelskap som etterfølgere av Jesus Kristus. Når vi trofast lever etter standardene i Soldatpakten føyes våre prinsipper og praksis sammen til en helhetlig felles identitet.

Tro mot Frelsesarmeens prinsipper og praksis

Alle soldater i alle territorier innvier seg til intensjonene i Soldatpakten. Noen ganger betyr forskjellene i kontekst og kultur at den praktiske gjennomføringen blir forskjellig, men alltid og overalt må vår praksis være i samsvar med troen vi deler og løftene vi har gitt som soldater. Vi har sagt: «Derfor vil jeg ...» Det betyr at vi som mennesker som har tatt imot Jesus Kristus som Herre, ønsker å leve på en måte som er formet av vår innvielse.

Soldatpakten skisserer viktige sider ved denne innvielsen:

- Vi tror på sannhetene som kommer til uttrykk i Frelsesarmeens læresetninger og lar dem forme våre liv som Jesu disipler.
- Vi er åpne for Den hellige ånds ledelse og har som mål å leve med integritet i samsvar med Gudsrikets verdier.
- Våre holdninger og handlinger i alle relasjoner, inkludert våre mest intime forhold, blir formet av vår innvielse til Kristus.
- Vårt mål er å bruke ressursene våre klokt og raust for Guds rikes sak.
- Vi avstår fra atferd som skaper usunn avhengighet.
- Som frelessoldater fokuserer vi på Guds oppdrag i, til og for vår verden.
- Vi er vitner for Jesus Kristus, og behandler alle mennesker med respekt og empati, og arbeider for rettferdighet for de fattige og marginaliserte.
- Soldatskap innebærer involvering, både i salvasjonistfellesskapet og i engasjementet for å nå ut til dem som ennå ikke er kristne.

Disse prinsippene skal styre våre handlinger. Alt vi gjør, enten det skjer offentlig som et salvasjonistfellesskap, eller som enkeltmennesker, må være i samsvar med intensjonserklæringene vi har gitt.

En utfordrende innvielse

Denne innvielsen er utfordrende og kan virke skremmende. I alle korps vil det være ledere og modne salvasjonister som kan gi støtte og veiledning til nye soldater. Alle kristne er i en prosess der de formes til å bli det Gud vil at de skal være. Denne reisen vil fortsette gjennom hele livet. Paulus skrev til menigheten i Filippi:

«Jeg takker alltid min Gud når jeg tenker på dere, og alltid, i alle mine bønner, ber jeg for dere alle med glede. For fra første dag og fram til nå har dere hatt del med meg i evangeliet. Og jeg er trygg på at han som begynte sin gode gjerning i dere, skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag.» (Filipperbrevet 1:3-6)

Dette gjelder også for oss som er frelsessoldater. Vi er medarbeidere i tjenesten for evangeliet, mennesker som Gud har begynt sin «gode gjerning» i, men vi er fortsatt i en prosess. Noen ganger kan det hende vi sliter med, eller ikke klarer å leve opp til standarden som er satt i denne pakten, enten det gjelder vårt disippelskap, våre relasjoner eller våre handlinger. Når det skjer, betyr det ikke nødvendigvis at soldatskapet blir ugyldig eller ødelagt, men det innebærer at vi, ofte med hjelp fra andre mennesker, må finne en vei videre som kan hjelpe oss til å unngå de samme vanskelighetene i fremtiden. Hvordan dette skjer i praksis vil variere alt etter hva det dreier seg om, alvorlighetsgrad og sammenhengen det har skjedd i.

I hvert tilfelle er det viktig å innse at pakten er med Gud, og det første vi må gjøre er å gjenopprette forholdet til ham. Dette kan føre til at vi søker forsoning med en annen person, eller retter opp noe vi har gjort. Samtidig må vi innse vår forpliktelse overfor Frelsesarmeen og akseptere veiledningen og eventuelle disiplinære reaksjoner. Offiserer og underbefal, vanligvis pastoralrådet, vil være tilgjengelige for å støtte og hjelpe oss.⁴⁴ De vil tilby åndelig og praktisk veiledning, samtidig som de har ansvar for at passende tiltak blir iverksatt. I alle situasjoner forventes det at de handler med respekt, medfølelse og omsorg for den eller dem det gjelder.

Lojal mot dens ledere

Som mennesker som deler en felles identitet, er vi ansvarlige, først og fremst overfor Gud, men også overfor våre ledere og hverandre⁴⁵. Vi deler oppfatningen av hva det betyr å leve som soldater. Dette inkluderer en lojalitetsforpliktelse overfor lederne av bevegelsen vår, som i sin tur vil bli holdt ansvarlig for hvordan de leder⁴⁶. De er også soldater som har fått delegert autoritet på grunn av den funksjonen de har som offiserer. Slik sett bør de være eksempler og rollemodeller for hva soldatskap er. De har ikke en

44 Jfr. Retningslinjer for Pastoralråd, Frelsesarmeens hovedkvarter 2005.

45 Jfr. 'Sammen i tjeneste' Earl Robinson (red), Frelsesarmeens hovedkvarter, Oslo 2008.

46 Hebreerbrevet 13:17 – se også www.salvationarmy.org/isjc/ips The Use of Power.

annen eller høyere status, men ordren de har mottatt gir dem funksjonell autoritet i Frelsesarmeen, hvor tjenende lederskap er en grunnleggende norm. De er ansvarlige for sitt personlige disippelskap og for sin ledelse av mennesker, strategier og praksis. Som soldater skal vi respektere den autoritet de har fått delegert i Frelsesarmeen.

Kulturelle forskjeller gjør at lederstil, og hvordan lojaliteten kommer til uttrykk, kan variere. Det er viktig at soldater respekterer disse forskjellene og uttrykker sin lojalitet i sin sammenheng. Imidlertid, kan det ikke forventes at soldater blindt adlyder en befaling som de, etter bønn og omtanke, mener er i strid med verdiene våre slik de skisseres i Soldatpakten. De bør få muligheten til å uttrykke sin bekymring med respekt, og be om begrunnelse for avgjørelsen. Hvis de ikke er overbevist etter dette, kan de trenge å søke ytterligere råd. «Retningslinjer for pastoralråd» kan gi nyttig veiledning.

Salvasjonismens ånd

Frelsesarmeen begynte som et oppdrag som primært hadde de fattige i Øst-London som målgruppe. Gjennom hele vår historie har dette blitt gjenspeilt i hvordan vi tolker oppdraget. Selv om vi er skapt i Guds bilde, mener Frelsesarmeen at vår naturlige tilbøyelighet som mennesker er å gjøre opprør mot ham som skapte oss. Alltid og overalt er Jesu liv, død og oppstandelse veien til gjenopprettelse av forholdet som ble brutt på grunn av opprøret vårt. Denne forsoningen har kraft i seg til å forvandle enkeltmennesker og samfunn, og er et tegn på den tiden da hele skaperverket vil bli forsonet med Gud.⁴⁷

Vi har lært av grunnleggerne våre, William og Catherine Booth, at tilpasning av metoder er nødvendig dersom vi vil formidle denne sannheten til nye generasjoner. Vi har lært at det er behov for å kommunisere på ulike måter i forskjellige kulturer, men at det sentrale budskapet må bestå og forme grunnlaget for hvem vi er og hva innholdet i oppdraget skal være.

Samtidig er vi engasjerte i vårt eget disippelskap. Ved siden av evangeliets budskap, er det et kall til personlig og kollektiv hellighet. Etter å ha tatt imot frelse, er vi kalt til å vokse i tro og til å bli det Gudsfolket vi har potensial til å være. Vi er kalt til å være hellige (1. Peter 1:16), for å gjenspeile Guds hellighet. Vi er også kalt til å holde hverandre ansvarlige for hvordan vi lever som disipler, for å oppmuntre, støtte, utfordre og iredrette på riktig måte, og alltid med empati og nåde. Offiserer og underbefal har et spesielt ansvar for å tilrettelegge for at soldater har muligheter til å vokse som disipler og til å delta i misjonsoppdraget. Likevel er det personlige forholdet til Gud til syvende og sist den enkelte soldats eget ansvar.⁴⁸

47 «ved ham (Kristus) ville Gud forsonne alt med seg selv, det som er på jorden, og det som er i himmelen, da han skapte fred ved hans blod på korset.» (Kolosserbrevet 1:20)

48 «Fornysesreisen», Frelsesarmeens hovedkvarter, Oslo 2017

I medgang og motgang

Soldatskap i Frelsesarmeen er et privilegium og en glede. Det kan gi en personlig opplevelse av bekreftelse og føre til et dypere forhold til Kristus. Det fellesskapet som deles av salvasjonister, oppmuntrer til vekst og gir mulighet for oppdrag. I mange sammenhenger blir Frelsesarmeens arbeid oppmuntret og støttet, og soldatene opplever respektert både i det økumeniske kristne fellesskapet og i samfunnet ellers. Frelsesarmeens innsats for å skape rettferdighet for de marginaliserte er anerkjent og verdsatt.

Likevel er det ikke slik at soldatskap alltid er komfortabelt og lett. For enkelte kan soldatskap føre med seg personlige utfordringer innen familien, eller blant venner eller arbeidskolleger. Dette kan bli en kilde til smerte og fortvilelse. Da er det viktig at salvasjonistfellesskapet trør til med støtte og oppmuntring.⁴⁹

Vi er også klar over at budskapet om Jesus ikke ønskes velkommen av alle mennesker eller i alle kulturer, og derfor kan bli direkte avvist eller utfordret. I slike situasjoner, enten det skjer på individuelt nivå eller på samfunnsplan, vil soldatskap kreve mot, utholdenhet og visdom. Jesus sa til disiplene sine:

«I verden har dere trengsler. Men vær frimodige, jeg har seiret over verden!» (Johannes 16:33). Når soldater opplever motstand og lidelse, kan de få styrke i vissheten om at Guds nåde og kraft er nok for enhver situasjon (2. Korinterbrev 12:9).

Soldatpakten avslutter med en erklæring. Den erkjenner at det som driver oss til soldatskap, er vårt svar på Kristi kjærlighet. Vår pakt med Gud til tjeneste i Frelsesarmeen, vår signering av Krigsartiklene i et samfunn av troende aktivister, har sitt utspring i dette: «Vi elsker fordi han elsket oss først.» (1. Johannesbrev 4:19).

«Jeg ber de som er til stede å være vitner på at jeg går inn i denne pakten og skriver under på den av egen fri vilje. Jeg gjør dette fordi jeg er overbevist om at Kristi kjærlighet, han som døde og nå lever for å frelse meg, krever denne innvielse av livet mitt til hans tjeneste for hele verdens frelse. Derfor erklærer jeg at det er min faste beslutning, ved Guds hjelp, å være en trofast soldat i Frelsesarmeen.»

49 «Bær byrdene for hverandre og oppfyll på den måten Kristi lov.» Galaterbrevet 6:2

